42. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. SZEPTEMBER 10.

Ludas Matyi

Endrődi István rajza

NYILATKOZIK A MINISZTER

– Egy kis optimizmust sminkeljen az arcomra...

– Tessék aranyoskám a molnárka, kiflicske, zsemlécske.

Pletykák

A nyár derekán sok érdekes hír kapott lábra: melyik futballistánk milyen külországba készül, hogy hírnevünket, de főképp saját bankszámláját öregbítse. Nem kevesen, kereken tízen bírtak hivatalos tárgyalási engedéllyel. Az ember kezdetben alig győzte a fejét kapkodni. Itt volt például a középszerű középpályás, akinek kedvéért egyszer már ideutazott a Bayern München nagyhatalmú menedzsere is, mert látni akarta a pályán. Ám amikor nevezett játékos valamely korábbi sérülése a második percben kiújult, és fájdalmas arccal lebicegett a küzdőtérről, meg nem nevezett menedzser is azonnal távozott, még a repülőgép indulását sem várta meg, gyalog indult vissza. A jól értesültek úgy tudják: eredetileg egy 400 000, azaz négyszázezer dolláros szerződés lapult a zsebében, de ő ebből egyesek szerint papírhajót hajtogatott, mások szerint csákót, akár így, akár úgy, az a dolog elúszott.

Ezután meg azt rebesgették, hogy a legendásan egyfélidős fiú után egy elsőligás svájci klub érdeklődik, telefonon már többször is jelentkeztek, ám amikor beszélgetés közben a vonal sorozatosan megszakadt, egy idő után nem próbálkoztak újra. Kár, mert a középszerű magyar középpályás az Intertotó meccseken önmagához képest időközben remek formába lendült, s igazán megérte volna azt a 200 000 dollárt, amit a svájciak soha nem ajánlottak érte.

Később egy nyugat-belga csapattól keresték hanyatló hullócsillagunkat. A jelenleg másodosztályú klub a cseresorba szeretett volna megfelelő embert igazolni, s most hogy az ismert módon megállapodott a magyar foci ázsiója, úgy gondolták, hajlandók lennének ezért akár 25 dollárt is áldozni. Ez az üzlet sem jött azonban létre, de hogy melyik fél gondolta meg magát, mind a mai napig nem derült ki, a játékoshoz közelálló körökben valamit tudni vélnek, ám az is lehet, hogy az ellenkezője sem igaz, és egyelőre nincs mit cáfolni, az exportból visszamaradt középpályás újabban mindenesetre a hazai területi bajnokságban kergeti a labdát, rossz nyelvek szerint a labda kergeti őt, de ez most nálunk állítólag mindegy. A lényeg az, hogy emberünk így is megtalálta a számítását.

Pletykák, pletykák! Tán mondanom sem kell, egy szót sem hiszek az egészből. Azt meg már végképp nem, hogy most az átigazolási időszakban – feltehetően „asztal alatt" is – millió magyar forintok cseréltek gazdát.

Honnan volna ilyen kis országban ennyi asztal?

Münz András

A tanulékony dinnye

Nem tetszik nekem a dinnyék idei viselkedése. Még akkor sem, ha tekintetbe veszem, hogy édesebbek a megszokottnál, és annyi termett belőlük, amennyivel akár Dunát is lehetne rekeszteni Bős–Nagymarosnál.

Hogy akkor mi bajom van a dinnyével? Az, hogy buta, mint a tök. Ennek a dinnyének fogalma sincs gazdságpolitikáról, piaci törvényekről, a kereslet és kínálat árszabályozó szerepéről. Ha csak annyit jegyzett volna meg, hogy amiből egyre többet kínálnak a piacon, annak egyre olcsóbbnak kell lennie, de ez az ostoba dinnye még azt se képes felfogni. Egyszer se ment le hatnyolcvan alá. Közben dinnyével púpozott pótkocsis teherautók szüntelenül hordták rakományukat a piacokra, amelyeken valóságos zöld hegyek nőttek dinnyéből. A békásmegyeri csarnok oldalát bedöntéssel fenyegette a sok egyszínű, csíkos és pettyes dinnye, amikor befutottak az újabb szállítmányok. Az árusok a hajukat tépték és mutogatták, hogy mennyi az el nem adottak között a repedt, túlérett, ha most erre rázúdítják a frissen érkezett dinnyék mázsáit, az kész katasztrófa lesz. Azután rázúdították és az új dinnyehegyre rákerült a régi ártábla.

Ilyen feneketlenül buta ez a dinnye, már-már azt kívánom neki, hogy repedjen meg, pedig szeretem. Szerencsére felülkerekedett bennem a jobbik énem és elhatároztam, hogy beszélek a dinnye fejével, hátha sikerül meggyőznöm. Kiválasztottam egy értelmesebbnek látszó példányt, több, mint nyolc kilót nyomott! Az árus fogta a kést, hogy meglékeli, nem engedtem, érezze az a dinnye, hogy megbíznak benne.

Otthon a konyhaasztal közepére ültettem a dinnyét. Úgy döntöttem, hogy nem a piacorientáltsággal kezdem, ehhez a dinnye feltehetőleg még nem eléggé érett, keresek inkább egy számára érthetőbb példát. A sárgabarackot választottam. Elmagyaráztam a dinnyének, hogy ebből a gyümölcsből az idén nagyon kevés termett, ezért aztán mindvégig tartani tudta a magas árát. Ha történetesen sok a sárgabarack, akkor bizonyára olcsóbb lett volna.

A dinnye némán ült a helyén, magam is éreztem, hogy ez nem igazán jó példa, feltételezésen alapul, sebaj, van másik. Csakhogy bármennyit törtem is a fejem, sehogyan se akart beugrani olyasmi, amiből sok volt a piacon, ezért aztán olcsóbb is lett. Pedig kínomban már ipari példákat vettem sorra, hogy lám, végre nincs hiány építőanyagokban, téglából még több is van, mint amennyit keresnek, itt azonban zavartan elhallgattam, mert eszembe jutott, hogy hiszen a tégla se bizonyult okosabbnak a dinnyénél, szintén nem tartotta tiszteletben az alapvető gazdasági szabályokat.

Persze, nem csüggedtem el olyan könnyen, itt van a világpiac, ehhez rengeteg szállal kötődünk, nincs az a sötét dinnye, amelyik meg ne értené, hogy ha mondjuk Brazíliában sok kávé terem, akkor az egész világon olcsóbb lesz a kávé. Illetve nálunk akkor sem lett, ezzel szemben most éppen aggódunk amiatt, hogy Brazíliában a vártnál kisebb a kávétermés, a világpiacon máris 250 dollárral nőtt a kávé tonnánkénti ára, ennek is mi isszuk meg majd a levét, mondhatnám, ez lesz nekünk a feketeleves, de inkább nem mondtam. Egy dinnye úgy sem lenne képes megérteni, hogy miért csak akkor kötődünk ezer szállal a világpiachoz, amikor ott valami éppen drágul.

Tegnap megint kimentem a piacra és földbe gyökerezett a lábam. Drágább lett a dinnye. Az árus szerint azert, mert már kevesebb van belőle.

Ez a dinnye mégse olyan buta.

Árkus József

– Ki tudja, milyen hideg lesz már megint télen! Viszont ha most jól befűtenénk és becsuknánk az ablakokat?!

BRENNER GYÖRGY:

Már most...

ASZÁLY

– A baráti országoktól kellett volna locsolóvizet kérni, ott ingyen van...

– A mi falunk már annyi értelmiségit adott az országnak, hogy viszonzásul mindig egyetemisták szüretelik az almát.

NYUGDÍJAS PEDAGÓGUS

– Újdonság a tantervben az egyszeregy oktatása és azzal csak Aranka néni tud boldogulni...

TAPASZTALT FOGYASZTÓ

– És ti gyanútlanul együtt örültök a termelőkkel, hogy végre növelik a felvásárlási árakat?!

SZEMÉT a szurdokon

Nemrégiben került napvilágra, hogy Érden a helyi tanács az ottani szurdok területén szemétlerakodó helyet kíván létesíteni. Ez a tervezett, ám véghez nem vitt intézkedés nem csupán a környéken élő embereket érinti érzékenyen, de a jelenleg még meglehetősen gazdag állat- és növényvilágra is hatással lesz. Az emberek, a társadalmi szervek tiltakoznak, a mérkőzés még nem dőlt el, bár a hírek szerint a tanács köti az ebet a karóhoz.

A napokban a kezünkbe került az a levél, amit az érdi szurdokban élő, többségükben védett állatok és növények írtak a szemétlerakodó hely védelmezőihez. Talán nem sértjük meg a levéltitkot, ha idézünk az érdekesebb részletekből.

Tisztelt szemétpártiak!

Mi, az érdi szurdok védett állatai és növényei a legmesszebb menőkig támogatjuk a szemétlerakodóhely létesítését. Igaz, ez számunkra egyenlő a kipusztulással, de mi ilyen kicsinységgel nem törődünk. Hiszen mik vagyunk mi a világtörténelem egészéhez képest? Mindössze egy múló pillanat, tudjuk, szemét akkor is lesz, amikor mi már nem leszünk.

Sokat beszélgettünk szűk baráti körben erről a szemét ügyről, s úgy látjuk jónak, hogy támogatásunkról biztosítsuk a szemét-illetékeseket. Tudatában vagyunk an-

nak, hogy a szemét népgazdasági érdek, mi pedig a legjobb esetben is csak egyedek vagyunk.

Talán nem veszik sértésnek, hogy miközben támogatásunkról biztosítjuk a tanácsot, felhívjuk az illetékesek figyelmét, hogy az érdi szurdoknál kiválóbb szemétlerakodó helyek is létesíthetők, csupán egy kis odafigyelés és ügybuzgalom kell hozzá. Itt van például a Balaton, melyben minden erőfeszítés ellenére még mindig lehet fürödni. Ilyen nagy, kihasználatlan terület kevés van az országban, s látványnak sem lenne utolsó: az eddig főként lefelé mélyülő tó, most kiemelkedne a síkból és egyetlen óriási szemétdombbá válozna. Azt gondoljuk, ez a Szemét-Balaton turista látványosságnak sem lenne utolsó. Tó máshol is van, tengerről nem is beszélve, de ha a tanácsunkat megfogadják, akkora szemétdombunk lenne, hogy még a tengerentúlról is idelátogatnának tanulmányozni ezt a nem mindennapi tevékenységet.

Itt vannak azután a hegyek, hogy csupán egyetlen példát említsünk, a Mátra. Igaz, akadnak, akik eldobnak egy-egy papírzsebkendőt, vagy cigarettacsikket, de alapjában véve a szemét aránya jelenleg elenyésző az ottani fákhoz, növényekhez, állatokhoz képest. Ezen viszonylag kis befektetéssel lehetne javítani, arról nem is szólva, hogy egy mátrai szemétlerakodóhely egy sor embernek munkalehetőséget teremtene.

Nem akarunk az illetékes tanácsi apparátusnak további tippeket adni, de közöttünk, védett állatok és növények között nem csekély számmal akadnak olyanok, akik hajlandók lennénk magunkat feláldozni a népgazdasági érdek oltárán. Tudjuk, nem könnyű a helyzet, s néhány ezer növény, állat, ember nem áll arányban az érdi szurdokban rejlő szeméthasznosítási lehetőségekkel.

Mint már említettük, mi a magunk részéről a szemét mellett vagyunk. Ebből a célból már meg is alakítottuk azt az egyesületet, melyben, természetesen a törvényesség szem előtt tartásával, azt a célt tűztük magunk elé, hogy az ország minél nagyobb területét borítsák szeméthegyek. Ez, a már említett turisztikai szempont mellett gazdasági jelentőséggel bír. Közgazdászaink ugyanis kiszámították, hogy amennyiben mi, védett növények és állatok egyszer és mindenkorra eltűnnénk a föld színéről, megszűnne maga a környezetvédelem is, melyre pedig köztudottan sokat költ az ország. Ily módon pedig a korábban erre a célra költött összegekből újabb és újabb szemétlerakodó helyeket lehetne létesíteni, mindannyiunk örömére és épülésére.

Maradunk tisztelettel az érdi szurdok (jelenleg még) védett állatai és növényei.

Föld S. Péter

– Nálunk az innovációból csak az ováció marad meg.

– Rendező úr, együtt van a stáb, kezdhetjük?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Frank Sinatra egy ízben azt kérdezte bizalmasan barátjától, Dean Martintól:
— Egy szerelmes éjszaka után azonnal elalszol vagy beszélgetsz a feleségeddel?
Mire Martin:
— Ha van telefon az ágy mellett, akkor még felhívom.

SZILÁNKOK

INDOK

— Csak azért vagyok bátor, mert nem merek gyáva lenni.

GYERMEKSZÍV

— *Én szívből szeretem a szüleimet. Ám öt éve nincs időm, hogy elmenjek hozzájuk és ezt elmondjam.*

MŰVÉSZJELÖLT

— Világhírű énekest nevelek a fiamból. Hangja nincs, de szinte tökéletes a protekciója.

SZÉP KIS HÁZIASSZONY

— *Esténként mit esztek vacsorára?*
— *Mindig valami hideget, mert a feleségem lusta megmelegíteni a déli bablevest.*

ELŐKELŐEN

— Az embereknek fejfájása van, de nekem migrénem.

MEGBÍZÁS

— *Takarító néni, kérem, törölgesse le a port az íróasztalomról és kösse meg a nyersanyagszállítási szerződést a Középdunántúli Iparművekkel!*

PESTI BÉRHÁZBAN

— Olyan csendre vágyom, amit időnként én törhetek meg az ordítozásommal.

ÖREGEDŐ ASZFALTBETYÁR

— *Ha ez a leszólított nő igent mond, jól nézek ki.*

OK

— Csak azért verem a feleségem, mert az olyan férfias dolog.

LIFT

Brahovácz meséli:
— *A földszinten beszállt a liftbe egy gyönyörű nő. Azonnal beleszerettem. A második emeleten kiderült, hogy kötekedő rossz természete van. A harmadikon örökre szakítottunk.*

HUMANISTA

— Butának tettetem magam, hogy örömet szerezzek a vetélytársamnak, Bélának.

KÍVÁNSÁG

— *Szívből kívánom, amit ön nekem.*
— *Kikérem magamnak!*

TERMÉSZETRAJONGÓ

— Imádom a természetet. De nem a feleségemét!

NEHÉZ SORS

— *Alig vártam, hogy végetérjen a nehéz gyermekkorom, jött a nehéz felnőttkor.*

MEGLEPŐ

— Öszeres úr, vegye meg ezt a szép konyhakredencet.
— Ötszázat tudok érte adni.
— Rendben van, de siessünk mert mindjárt hazajön a főbérlő.

Galambos Szilveszter

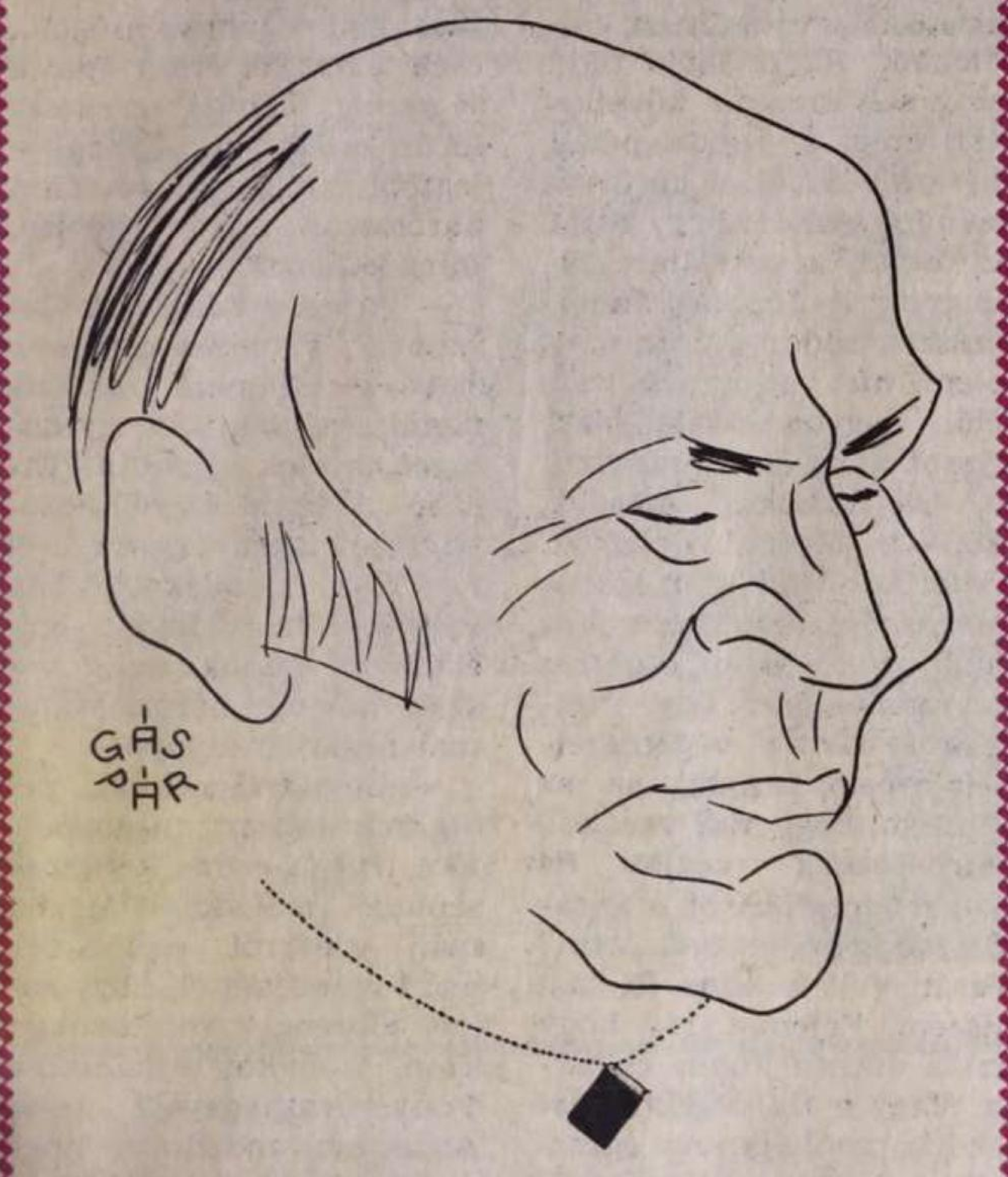
FÜLÖP GYÖRGY:

SZEPTEMBER — Köszöntsük egymást gyerekek

Nap	Vers
8 HÉTFŐ Mária, Adrienn	Szép Adrienn az Adrián leégtél mint egy indián, de kifehéredsz, mint a mész, hát mit tehetsz, kvarcolni mész.
9 KEDD Ádám	Ne futkározz folyton, Ádám, mint egér a lisztesládán, mert a makacs munkavándor nem Körösi Csoma Sándor.
10 SZERDA Nikolett	Mit bánkódnál, szép Nikolett, hogy az ifjúság odalett. Tartogat még jót az élet, Nincs ma koros hölgy, csak érett.
11 CSÜTÖRTÖK Teodóra	Ha nyugdíjat üt az óra, vonulj vissza, Teodóra! Ereszkedj le, zord matróna, hadd másszon fel más a trónra.
12 PÉNTEK Mária	Napi húszat szív Marika, feje fölött füstkarika. Orrán, fülén füstcsík kering, sárga, mint a füstölthering.
13 SZOMBAT Kornél	Kornél napja akad bőven, tavasztáján, nyáridőben... Bort a kézbe, nem ám vizet! Koma köszönt, Kornél fizet.
14 VASÁRNAP Szeréna	Ne száguldozz, bősz Szeréna! Nyomodban már a sziréna! Két motoros mikiegér... Neked ez egy ezrest megér?

REFLEKTORFÉNYBEN

VÉGH ANTAL,

aki „Gyógyíthatatlan” című könyvének hasábjain ismét megadja a végh-tisztességet a magyar futballnak

TÁJÉKOZATLANSÁG

– Más férjnek persze jó a zsíros kenyér, mert ők újságot olvasnak reggelizés közben . . .

Egy kis reklámot szeretnék csinálni a legjobb állandó televíziós műsornak, a reklámnak.

Megérdemli.

Estéről estére többször is megmozgatja rest agyunkat, felgyújtja képzeletünket, csodálatos szellemi kalandokba sodor.

Sok tv-reklám valóságos csemege a vérbeli rejtvényfejtőnek.

Néhány példával igazolom igazamat.

Fadarab csúszkál a képernyőn, soványnak rajzolt, szimpatikus kisegér az egyik végén, egy rúddal döfköd lefelé, miközben cérnahangon az O, sole mio-t énekli. A fadarab, akarom mondani a gondola túlvégén kövér egér napernyő alatt dologtalanul heverészik. Ámde felbukkan a macska. Nem kedveli az egereket. Vagy a gondolázást. Mérgesen csapkod. Gyors váltás, gondola sehol, a két cincogó rémülten menekül a macska elől.

Semmi kétség, szimbólumokkal állunk szemben. Az elnyomott dolgozó fokozott kizsákmányolását jelzi, hogy a sovány kisegérnek még dalolnia is kell, miközben nehéz testi munkával fuvarozza a burzsoá egeret. A másik szimbólum — a macska. Ő jelképezi a társadalmi igazságszolgáltatást. Véget vet a szolgaságnak. Helyes. De miért üldözi mind a két egeret? És miért mondja közben egy hang azt, hogy valamivel meg lehet akadályozni a talajvizet? Hogy feljöjjön. Hogyan jön ez ide?

Roppant ravasz fejtörő, nemde?

Vagy itt van a balatonos reklám. Vízisíző bőrzekés Tarzan startol, csinibaba elbűvölten integet neki, aztán — puff! Ismeretlen micsoda a vizen felrobban, limlomok a légben, kész. Idilli kép következik, fiúk, lányok napoznak egy remek vitorlás remek fedélzetén. De azonban az egyik ifjú hölgy pajkosan rongycsomót csap egy fiatalember elé, aki erre megdühödik, és egy vödörből gyanús színű folyadékot önt a tóba, mire a többiek csoportba rendeződnek fényképeszkedéshez. Időzár kattog, egy fiú tárt karokkal behajol a társak elé, behízelgő hang arról beszél, hogy segít nekem megkeresni a pillanatot. Igenám, de melyik pillanatot? Hol veszett el az a pillanat? Benne volt abban az ominózus vödörben?

Csupa megoldandó rejtély, válaszra váró probléma.

Megint rajzos reklám, megint állatok. Szorgalmasan dolgozó hangya, felelőtlenül és léhán zenélő tücsök. Az ismert tanmese. Váratlan befejezéssel. Itt nem megy az éhező, fázó tücsök télen koldulni az előrelátó hangyához. Frászt! Bársonyos hang nyugtatja meg a bogár-hegedűművészt, hogy semmi baj, amiért nem spejzolt a hideg évszakra, valahol hitelre mindent megkap, ha 1500 forintot belül vásárol. Ez aztán rébusz a javából, mi? Hogyan részesülhet korlátlan hitelben az a nem dolgozó, aki sajtá hibájából nem dolgozik? Akinek feltehetőleg egy vasa sincs? És aki nem fog dolgozni soha, mert megbukott a tanmese. Semmi sem szorítja rá a munkára. Neki csak az a dolga, hogy mindig 1500 forinton felül vásároljon. Mi lesz a tanulság? Hogy néhány tücskös év, és a hiteltnyújtó kereskedelmi vállalat is ott hegedül majd az aluljáróban, kalappal a lába előtt?

És hogyan hat ez a mesés hitelakció a hangyára? Hülye lesz jövőre is hangyaszorgalommal dolgozni? Egyáltalán — hangyának lenni?

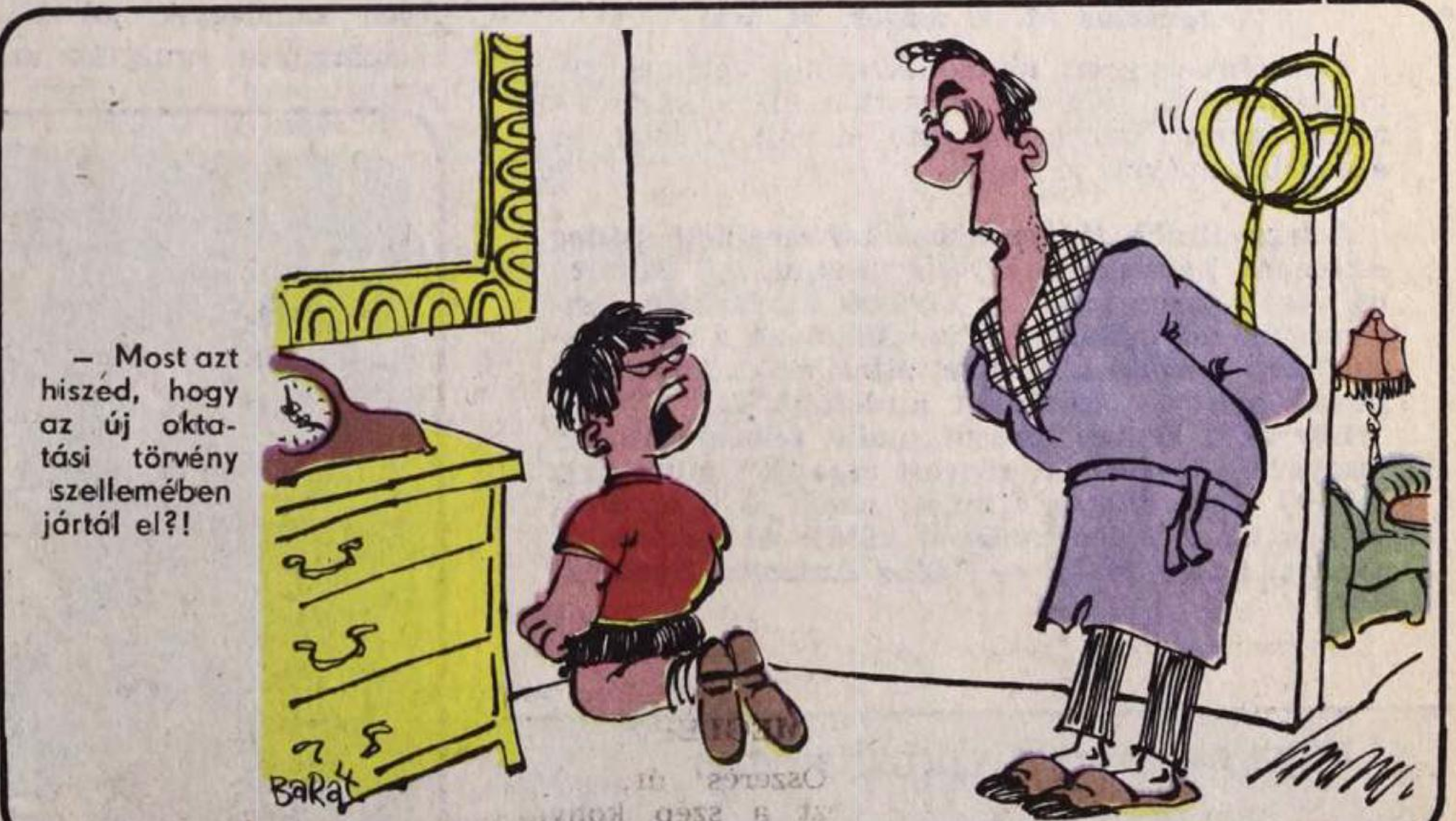
Kérdések, kérdések, kérdések . . .

Ez a nagyszerű a tv-reklámok némelyikében! Nem rágják a szánkba a választ, megdolgoztatják a szürke agysejtjeinket, állandó edzésben tartják a fantáziánkat.

Nem úgy, mint sok más műsor. Például . . .

De ez már egy másik cikk témája.

Kürti András

– Most azt hiszed, hogy az új oktatási törvény szellemében jártál el?!

Hivatalos állásfoglalás: az MLSZ kiszolgálta a kapitányt

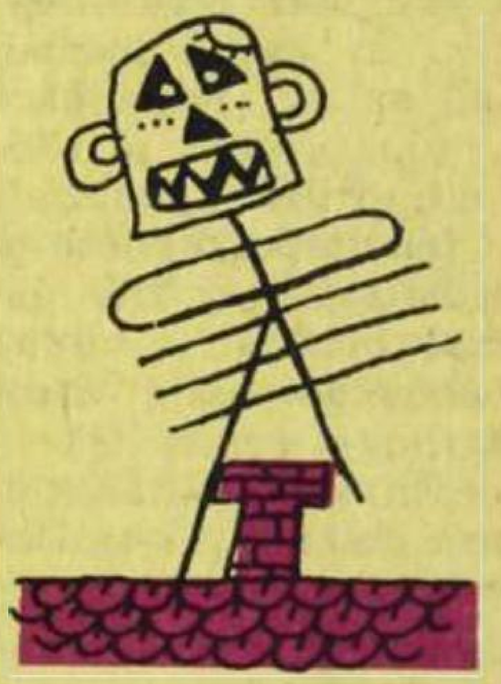
ÍGY LETT BELŐLE KISZOLGÁLT KAPITÁNY

SZAKZSARGON

– Sajnos, csupa garanciális bütykölnivalóim vannak...

A BÁDOG ANTENNA legújabb birtokosa:

VÁSÁR

(Rendezte: Balogh Zsolt)

(augusztus 27. I. műsor, 21 óra)

Olvasóink és a lap munkatársai úgy vélik, egy tévéjáték sikerét illetően is kettőn áll a vásár. A nézők szerint, bár aznap este jó volt a vétel, ez a darab nem volt jó vétel.

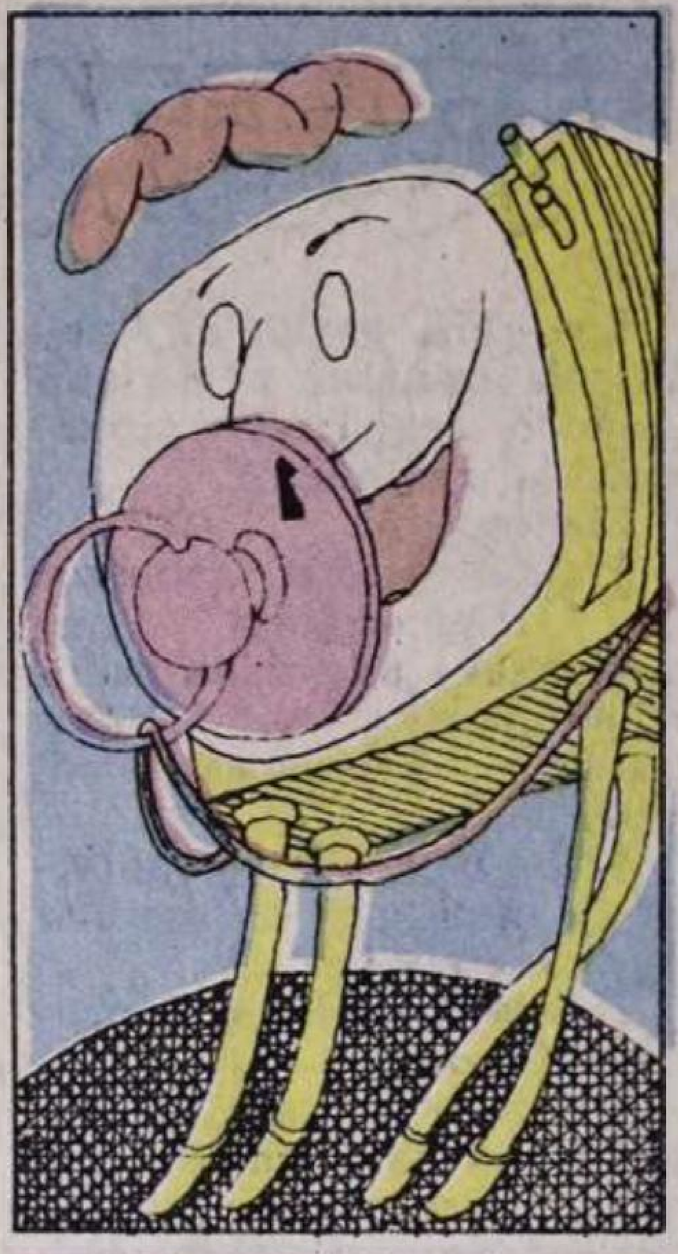
A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, öszszevetjük munkatársaink javaslataival, s úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a kedves olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

Drága és kevés a vöröshagyma

NYUGI, AZÉRT LESZ MITŐL KÖNNYEZNÜNK!

JUHOSVILIZMUS

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Boldog az ember, ha régi cimborákra lel, szerkesztő úr. Felettébb örültem én is a minap, amikor a tévében felfedeztem hajdanvolt padtársamat, Juhos Vilit. Az arcát nem mutatták, nevét sem említették a hétmérföldes stáblistán, de előlem hiába rejtőzködött, én ráismertem a keze nyomáról. Jópofa Juhosnak titulálta az egész osztály Vilit, mert nagy mókamester volt, mindenféle képéságok kiagyalója. Egyszer egy hatalmas kartondobozt rakott elém: fogadjam szívesen, nekem hozta, a névnapomra. Bogozom a spárgát, nyitom a dobozt, hát van benne egy másik. Bogozom a spárgát, nyitom a második dobozt: volt benne egy harmadik, abban pedig egy negyedik. Amikor az ötödik doboz jól összebogozott spárgáját oldoztam, az osztály prüszkölt a kacagástól. Aztán következett öt réteg csomagoló-, majd öt réteg újságpapír, természetesen, mindegyik jól körülspárgázva. Amíg én azt töredező körömmel kicsomóztam, az osztály dőlt a nevetéstől, csuklottak, visítoztak. Aztán isten tudja hány selyempapír következett, míg a legközepéből, egy szalvétából előkerült a névnapi ajándék: egy cumi. Az osztály a pad alatt fetrengett... Jópofa Juhost messzire sodorta sorsa mellőlem, hírt sem hallottam felőle nagyon sokáig, bizonyosat máig sem tudok róla, de esküdni mernék, hogy a tévénél dolgozik, háttérbe húzódva, ötletadóként, mókamesterként. Valahányszor egy ötperces mondanivalóért egy másfélórás filmet végignézetnek velem, mindig az az érzésem, hogy Vili vacakol, marháskodik megint. Itt volt nemrégiben az a vásári tévéjáték, tetszett látni? Vásár volt a címe is, azt hiszem. Fejemet rá, hogy azt a Jópofa Juhos csinálta. Vagy a fia. Vagy a kisiskolás unokája. Az egésznek a legközepe nem volt más, mint szokványos szerelmi megcsalattatás, tucat-történet, bazári bóvli, szóval: cumi. De bebugyolálták mindenfélébe, a magyar találmányok keserves sorsa; idegenbeszakadtjaink honi fogadtatása; külkereskedelmünk dzsungeljárása mind csak burkolóanyag volt csupán, s hozzá a kötözőspárga az ágyban játszódó tizennégy éven felüliség. Mindezt berakták a magányos értelmiségi nők életérzésének kemény kartondobozába, s úgy tették elénk. Mi bontogattuk, bogozgattuk, kedvünk és türelmünk egyre fogyott, hiába használták selyempapírként Básti Julit vagy Tordai Terit (megkövetem őket a hasonlatért), még látásuk sem tudott kedvre deríteni. Menesztení kellene a tévéből az én öreg cimborámat, kinőttünk már a juhosviliségből, csak a mérget ettük miatta 95 percig. Mondja, szerkesztő úr, miért van az, hogy a legtöbb magyar tévéfilm háromszor olyan hosszú, mint kellene?

— Arisztid találkozik Taszilóval, s megkérdi, hova siet? A fiamnak akarok venni a névnapjára egy kalapot, kérlek, mondja Tasziló. Arisztid figyelmezteti: névnapra nem illik praktikus ajándékot venni, kérlek. Mire Tasziló: igazad van, kérlek, majd veszek neki egy három számmal nagyobb kalapot.

— Úgy kell nekem, pedig már százszor megfogadtam, hogy nem kérdezek semmit magától. De ha már vásárról esett szó, hadd mondjam el, hogy sokat töprengek mostanában azon, jó boltot csinálunk-e Vonyarcvashegyel? Az Ablakban mondták, hogy az ottani kemping helyén osztrák üdülőfalut akarnak csinálni. De az akkor olyan drága lesz, hogy a magyar turisták kiszorulnak onnan. Ugyanakkor tudom, hogy a valuta is nagyon kell. Szomszédom Szabó szerint a Nyugat-Dunántúl újabban a mi Szepességünk. Merthogy hajdani királyaink, ha megszorultak, rögtön zálogba csapták a hét szepességi várost. Magyaráztam neki, hogy a vásár legfőbb törvénye: azt kell eladnunk, amit megvesznek.

— Mit is tehetnénk, ha már egyszer rajtunk az Arisztid kalapja, s a kívánságaink legalább három számmal nagyobbak, mint a fejünk. Akarom mondani: a lehetőségeink...

Radványi Barna

– Kénytelen mindent maga csinálni, mert ha szakembert hivat, az ingét is ráfizeti...

Két össze nem tartozó hír

1. CSIKÓS NAGY BÉLA PEKINGBEN TARTÓZKODOTT
2. ÁRHULLÁMOKAT JELENTETTEK KÍNÁBÓL

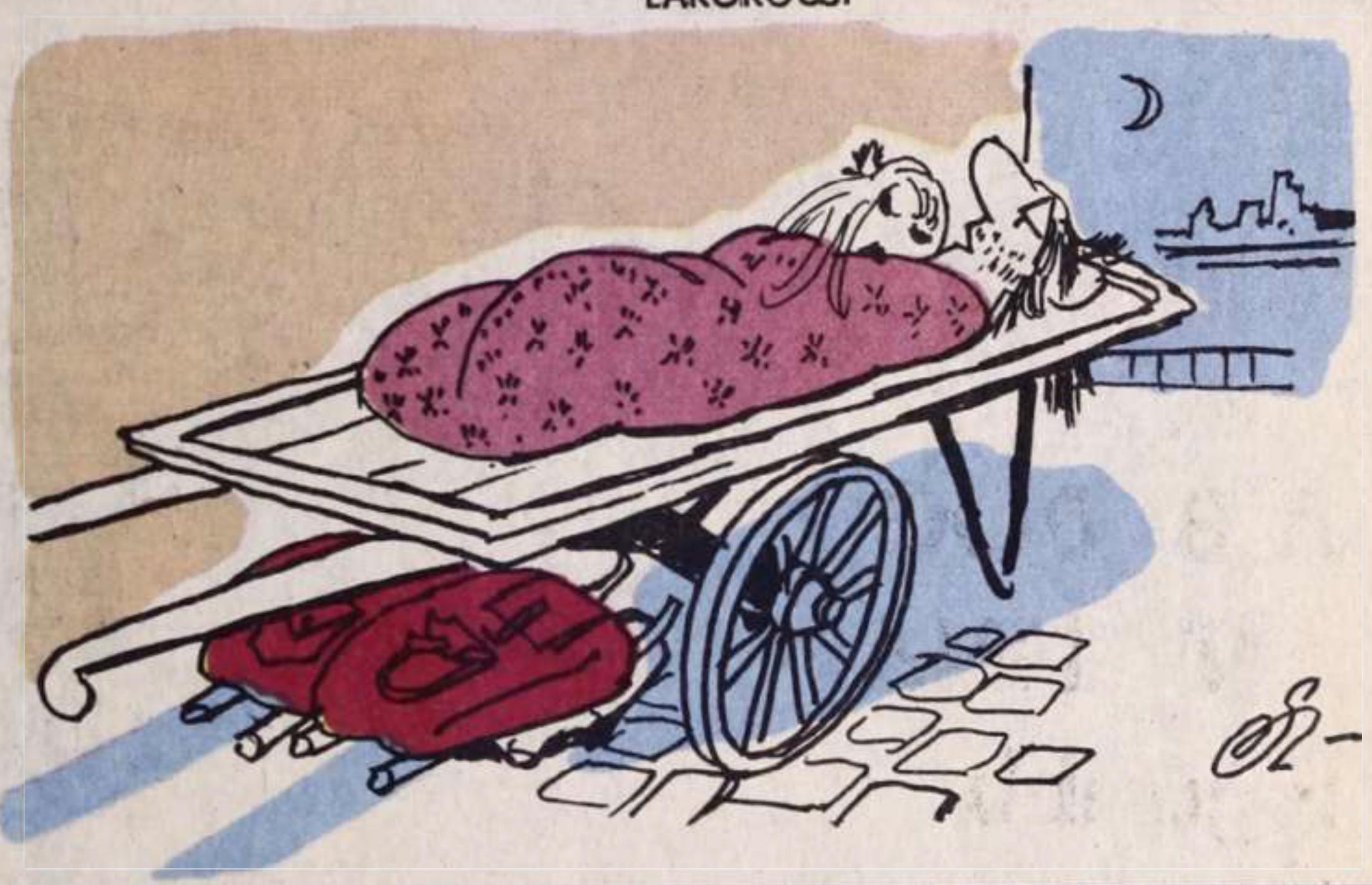
– Állami szeszt iszom, tehát én vagyok a gazdaság egyik tartóoszlopa!

HÁLAPÉNZ-ÜGY

– Én mindig abból indulok ki, hogy ha a telefondoktor három percig foglalkozik velem, az ügye csak két forint...

LAKÓKOCSI

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj reggel felé érkezik haza.

— Na végre, hazataláltál — fogadja a felesége. — Úgy látszik, rájöttél, hogy idehaza a legjobb!

— Nem egészen! Ez volt az egyetlen hely, amely még nyitva tartott...

•

Moliére különös ellenszenvvel viseltetett az orvosok iránt. Tőle származik a következő epés megjegyzés:

— Boldog emberek az orvosok. Eredményeiket napfény világítja, tévedéseiket pedig föld borítja!

•

— A feleségem teljesen beleőszült a sok gondolkodásba.

— És min töprengett annyit?

— Azon, hogy szőkére vagy barnára festesse a haját...

BAKI BAKI HÁTÁN

Szakértő nyilatkozik a rádióban egy művészről, hogy aszongya: „Művészetét *nem a vérrel együtt* szívta magába."

Hm. Lehet, hogy *anyatejet izzadt* az ifjú Drakula, amíg a szakmájába beletanult?

•

Casanováról olvasom az Élet és Tudományban, Pelle János tollából: „A következő évben *Franciaországba* látogatott, hogy felajánlja szolgálatait *Nagy Frigyesnek*"!

Casanova szolgálataira csak a bolond tarthatott igényt, látva, hogy a szerencsétlenje francia földön keresi a porosz uralkodót. De művelt a hírhedt világfi egyéb csuda dolgokat is, amint azt öt hasábbal odébb olvashatjuk: „az idős kalandor a köszvényét jött gyógyítani *Budapestre az 1780-as években*".

Vagyis ritka bravúrt vitt véghez: olyan városban gyógyíttatta magát, mely csak kilencven év múlva jött létre. Az Élet és Tudománynak, úgy látszik, sikerült kereszteznie Casanovát Münchhausennel.

•

„Pro Vicus Zalaszentlászlóért" — olvasható a Rádió- és Televízióújságban.

Kérdéseim: *1.* Ha már „pro", akkor miért kell az „—ért" is a végén? 2. Ha már mindenképp latinul kell leírnunk azt, hogy „Zalaszentlászló falváért", akkor miért nem írjuk valóban latinul, azaz „pro vico"-nak?

•

A Hungaroring illemhelyeiről ír lelkendezve a Vasárnapi Hírek: „Ennyit egyetlen Forma 1-et rendező ország sem áldozott *Walter Closet népszerű találmányára."*

Ha a *water* (víz) ilyen könnyen válik Walterré és föltalálóvá, akkor javaslom, hogy a továbbiakban ne feledkezzünk meg Boody úrról sem, a vízöblítés *nélküli* illemhely feltalálójáról vaamint Fjordról, a jónevű norvég öbölkészítő mesterről Schufniról, a svájci szerszámosbódé-gyárosról, Beatsick Lee-ről, a kerékpár elvének kimunkálójáról, nem is szólva a számítógép atyjáról, Kohn Puterről.

•

Egy tévébemondó a híres *dizőzök* közé sorolja Feleki Kamillt, a jeles sportriporter pedig Komora Imre „ars poeticá"-járól beszél.

Még megérjük, hogy Edith Piaf idővel hőstenor lesz, Király István professzor pedig Ady Endre edzésterveiről ír tanulmányt.

•

Még mindig tévé és sport. Az Autó-Motor adásában hallottuk: *„Kitűnő képességei mellett még rendkívül nagy tehetség is."*

Hiába no, szerencsés versenyzőnél valahogy minden összejön.

•

Hanem, szó, ami szó, a tévés sporttudósítások legszebb gyöngyszemét a legutóbbi hetekben Gyulay István szolgáltatta alábbi mondatával: *„Hozzáment egy kosarashoz férjül, és gyereket szült."*

Még szerencse, hogy az illető előbb megkötötte a házasságot, különben most leányapa lenne.

Timár György

CSAK NÁLUNK

ELÁTKOZOTT ESZTERLÁNC

Az iroda fűtését három kazán szolgálta. Felállt Stovasszer és azt mondta, hogy ő tudja a megoldást. Télen-nyáron két-két kazánt kell működtetni, mert az egyenletes üzemelés vérrel írott törvény. Akkor már mindenki érezte, hogy itt valami hézag van, de Stovasszernak múltja volt. Az ő nagypapája szervezte meg a bernáthegyi apácák első bérsztrájkját s az ő keresztanyukája állt modellt a kurtakiskendi emlékmű talapzatához. Ezért mindenki tapsolt és kórusban kijelentette, hogy halleluja, sőt, hollárió.

A hiányosságok már tíz év múlva megmutatkoztak. Nyaranta mindenki olvadt, mint csokinyuszi a Szaharában, telente mindenki hideg volt, mint egy avarkori lelet. Nyilvánvalóvá vált, hogy gyökeres változásokra van szükség. De senki sem mondta, hogy hülye vagy Stovasszer, menj és főzz becsináltat a fejedből. Ellenkezőleg, keresztanyukájának elismerésével kandidátussá nevezték ki és

zöld frakkot húztak rá. Akkor aztán felállt Pripicska és azt mondta, hogy ő tudja a megoldást. Télen egy, nyáron meg két kazánt kell működtetni, mert a falak télen sugározzák vissza a nyári meleget, nyáron meg a téli hideget. Rögtön érezte mindenki, hogy ez sem a fehér elefánt szemfoga, de Pripicskának is múltja volt. Farkas Mihály alatt szolgált, mint tüzérló és volt egy fotója a Téli Palotáról nyáron. Ezért mindenki összeverte a tenyerét és kórusban kántálta, hogy ejhajahuj, meg hóhahó!

A bökkenők tíz év múlva már felszínre kerültek. Nyár végére egy marék töpörtyűvé fonnyadt a teljes személyzet, tél végére pedig csak egy északi fény maradt a teljes főkönyvelésből. Nyilvánvalóvá vált, hogy alapvető változásokra van szükség. De senki sem mondta, hogy szaggasd meg ruháidat, Pripicska, és élj szárított szöcskéken a világ végezetéig. Ellenkezőleg, fotójának elismerésével tanszéket nyomtak alája, méghozzá bársonyból.

Akkor aztán felállt Hollanda és azt mondta, hogy ő sejti a megoldást. Télen mind a három kazánt működtetni kell, mert akkor hideg van, nyáron viszont

egyet sem, mert akkor éppen ellenkezőleg — meleg. Már mindenki sejtette, hogy cirka ettől döglik a légy, de hát Hollanda csak most jött az egyetemről és jövőjében a legtüzetesebb vizsgálattal sem lehetett egy szemernyi múltat felfedezni.

Nem is szavazott rá senki.

Igaz, ellene is csak kettő.

Stovasszer és Pripicska.

Peterdi Pál

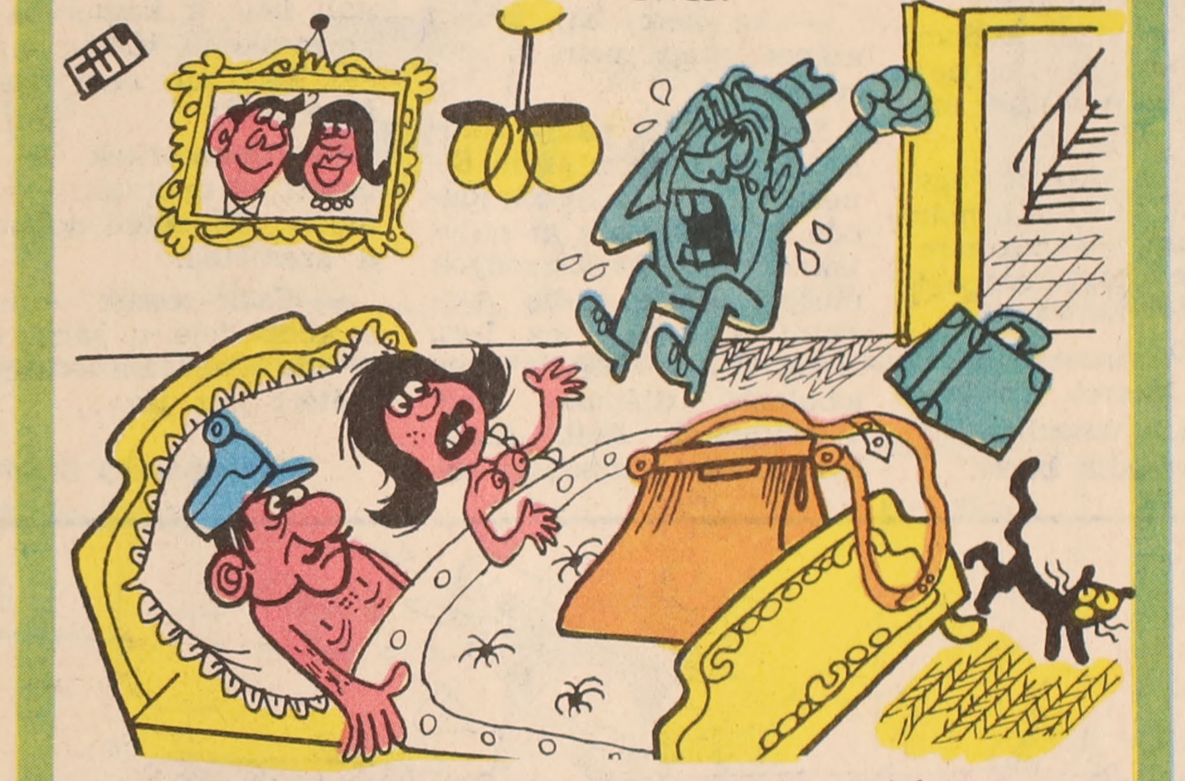
– Már megint csöpög . . .

– . . . Amint vége a munkaidőnek, mindenki rohan pénzt keresni.

MONOPOLHELYZET

– Ne dühöngj, szívi, azt mondta, elintézi a telefont.

– Kiwi, mangó, maracuja . . . Afrika a miénk!

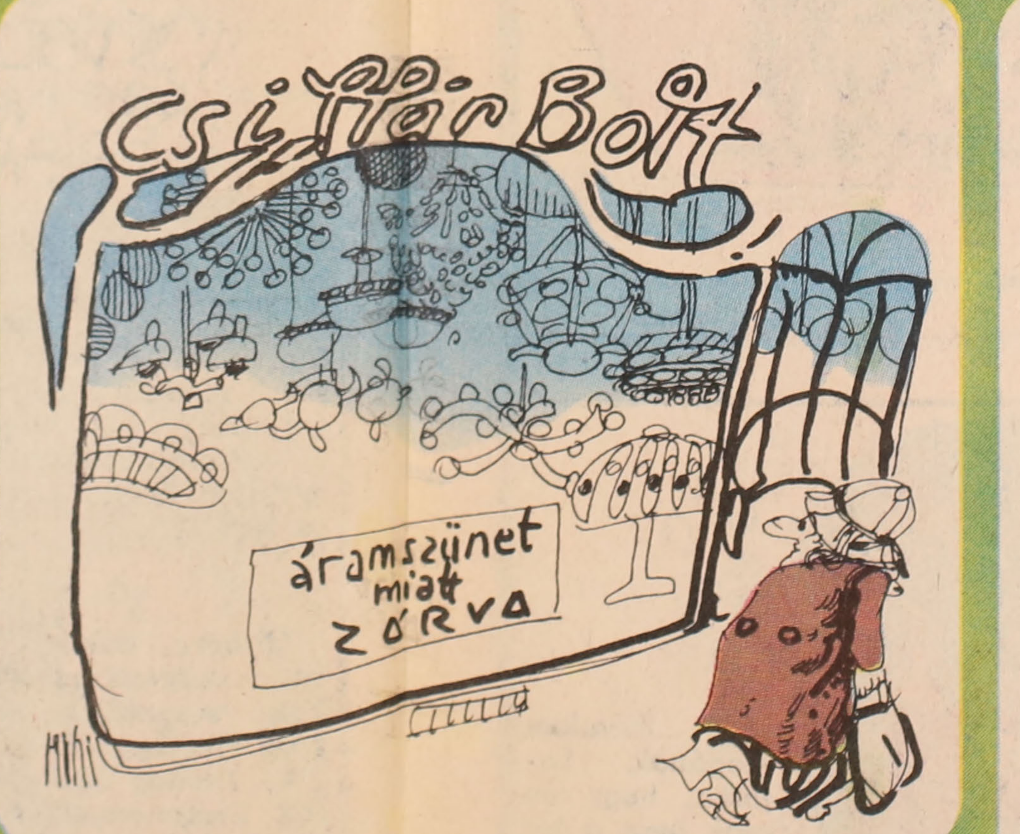

– És amennyiben a kedves vendégeink soppingolni is akarnak, szívesen látjuk őket a feleségem butikjában . . .

MAGYARORSZÁGI PIACLÁTOGATÁS

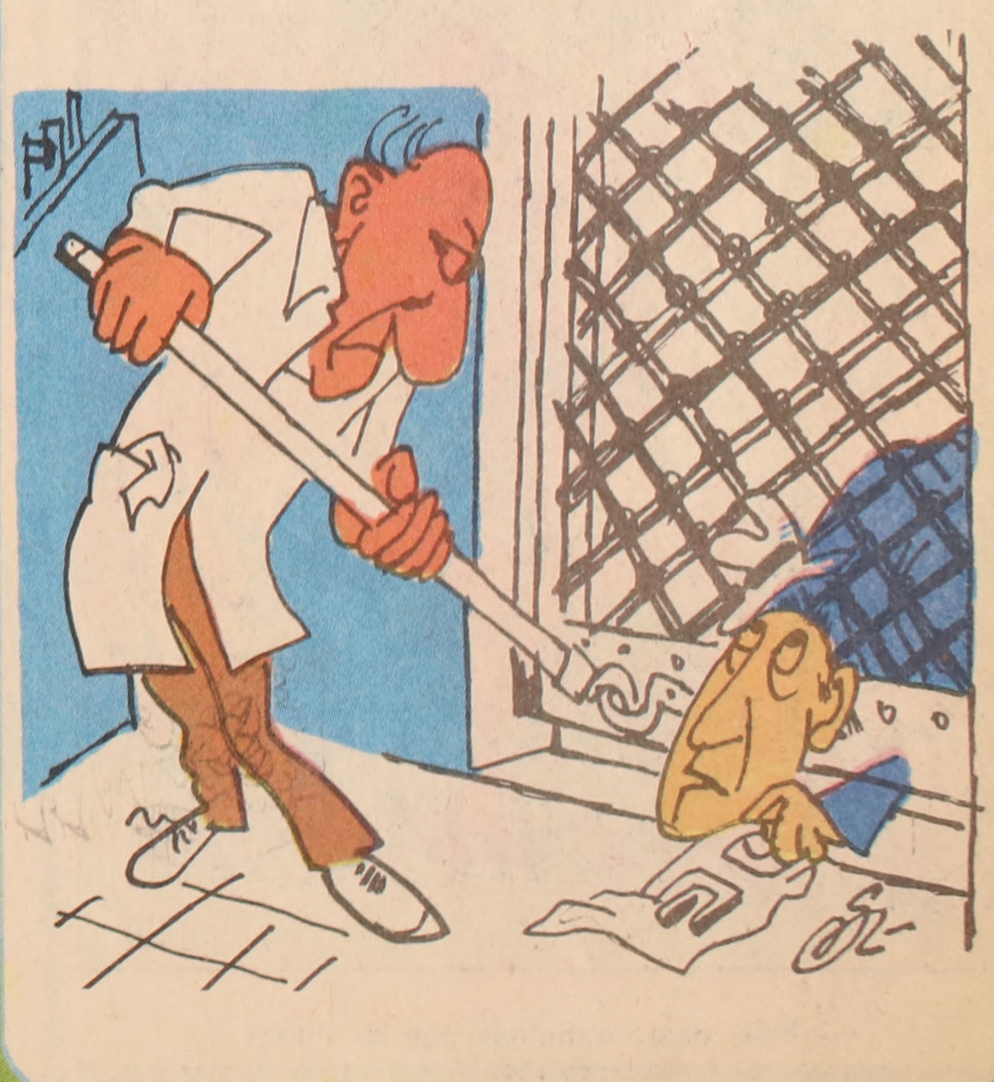

– Szerencsétlenek! Ezek szerint itt legalább kétszáz éve nem esett eső!

A VEVŐ MEGBECSÜLÉSE

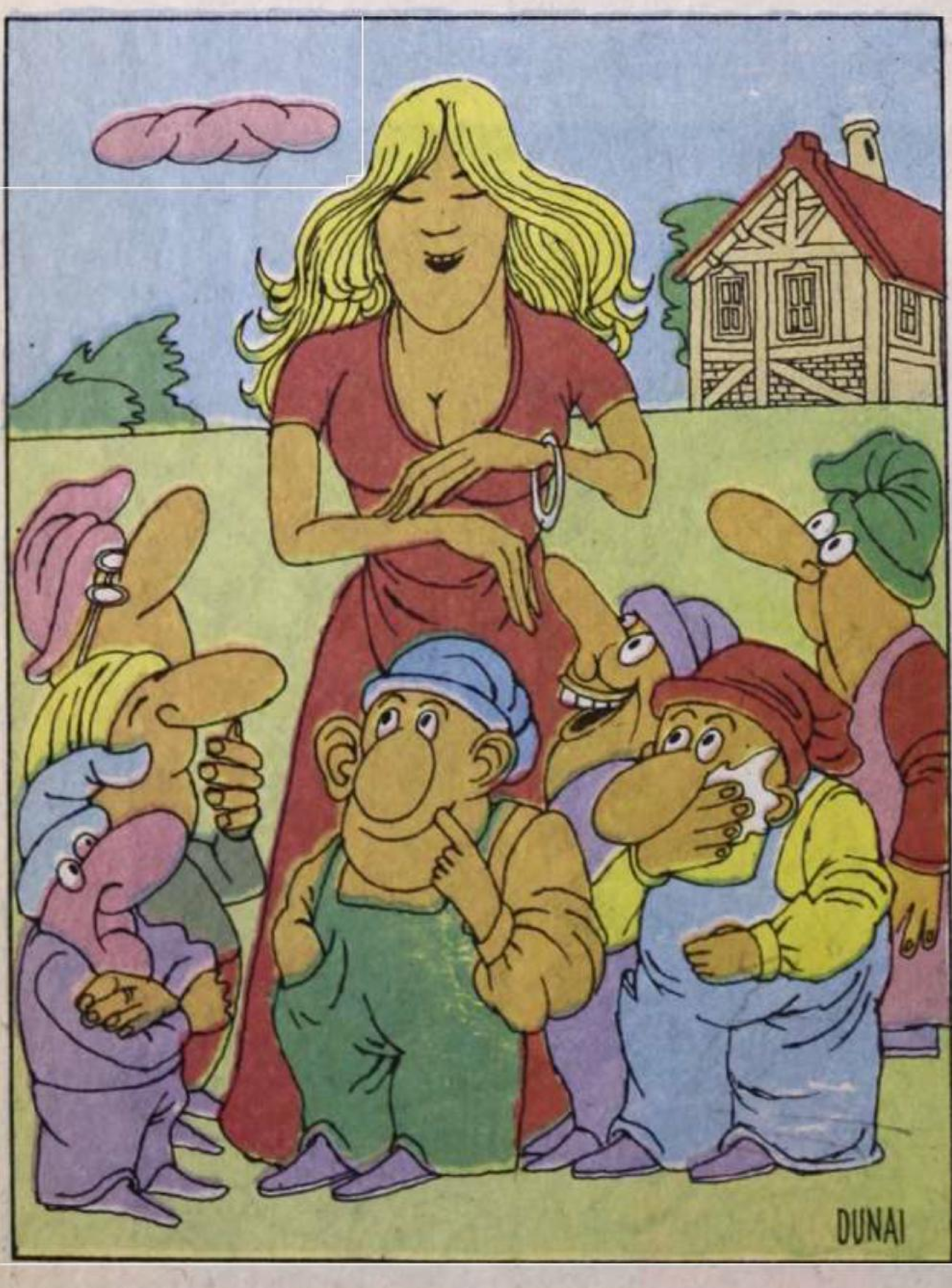
Filmforgatás az utcánkban

– Hogy egy lakást csak harmincévi fizetésből lehet megvenni? Ez már a gerontológusok problémája.

HÉT ÚJ KISBANK ALAKULT

– Fiúk, nem kaphatnék egy kis hitelt?

Arról álmodtam, hogy a személyi kultusz áldozatává neveztek ki érdemeim elismerése mellett.

Ekkor csöngettek az ajtón. Hajnali hat óra volt. Egy idős bácsi állt ott.

— Filmforgatás lesz... — közölte ellentmondást nem tűrő hangon.

— Az is lesz? — kérdeztem. — Legalább hagyjanak felöltözni.

— Éppen kérni akartam. Filmforgatás lesz az utcában. Tessék elvinni az autót a ház elől.

Most már magamhoz tértem.

— Miféle filmet forgatnak?

— Azt én nem tudom kérem szépen, de útban van az autó. Tessék kiüríteni a terepet.

Lekászálódtam az utcára, elvittem a kocsit egy sarokkal arrébb.

Akkor odajött hozzám egy másik karszalagos bácsi.

— Ez itt nem jó lesz. Idejön a stáb kocsija.

— Mi az, hogy stáb?

— Azt én nem tudom kérem szépen, de van neki kocsija és a magáé útban lesz.

Elvittem a kocsit egy másik utcába, és ha már lent voltam, beugrottam a Közértbe, hogy reggelit vegyek.

Ahogy jövök a kiflivel, tejjel, be akarok fordulni a házba, a kapuban ott áll egy harmadik bácsi.

— Nem lehet bemenni — közli — kezdődik a forgatás. Itt a kapu alatt.

— De én itt lakom és reggelizni szeretnék.

— Sajnálom, nekem azt mondta a gyártásvezető, hogy senkit ne engedjek belépni.

— Mi az, hogy gyártásvezető? — kérdeztem.

— Azt én nem tudom, de ő mondta és ő fizeti a pénzt.

— De én még nem borotválkoztam... — siránkoztam.

— Az nem baj kérem szépen, maga nem is szereplő.

Leültem egy padra, majszolni kezdtem a kiflit. Elnéztem, amint a lakók ide-oda hurcolkodnak az autókkal, a háziasszonyok megpróbálnak ki-be surranni a kapun, az I-es, II-es, III-as bácsik meg loholnak utánuk, hogy visszatartsák őket. Aztán hoztak egy gombolyag cukorspárgát, kifeszítették két sarok között, nehogy valakinek eszébe jusson odaparkolni.

Végre megkezdődött a forgatás.

Egy biedermeier kosztümbe öltözött kikent-kifent dáma került elő, meg egy fekete kürtőkalapos uracs. Kéz a kézben andalogtak a kapunk felé. A rendező hisztérikusan kiáltozott:

— Felvétel kezd! Senki nem moccan! Tessék a közlekedőket távol tartani! Csapó!

Néma csönd lett, körülbelül tíz másodpercig.

Ekkor az utca másik vége felől dübörgés hallatszott.

Egy kukás kocsi csörtetett be, elszakítva a cukorspárgát.

Nagy csörömpöléssel kezdték a kapuk elől kitaszigálni az edényeket. A három rendfenntartó bácsi kétségbeesve rohant utánuk. Menjenek innen! Filmforgatás van.

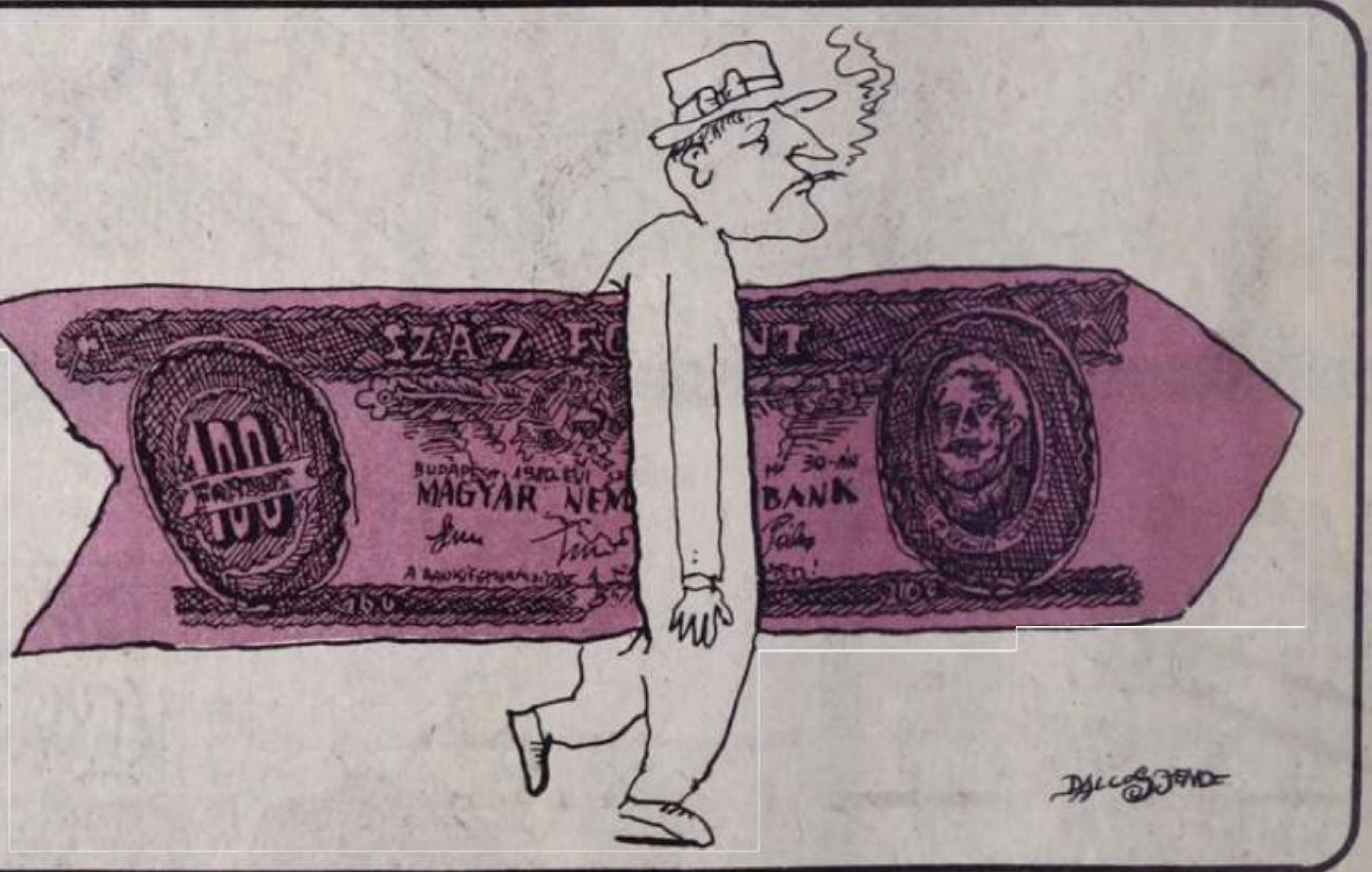
— Hát asztán! Forgassanak rólunk! — vigyorgott bele a kamerába egy kormosképű kukás ember. — Tán én nem vagyok szép fiú?!

— Tönkretettek — jajgatott az operatőr. — Száz méter filmemet dobhatom a szemétbe.

— Csak tessék — intett a kocsi felé a sárgaruhás — ide lehet. De extra szemétért jatt jár...

Novobáczky Sándor

IRÁNYJELZŐ

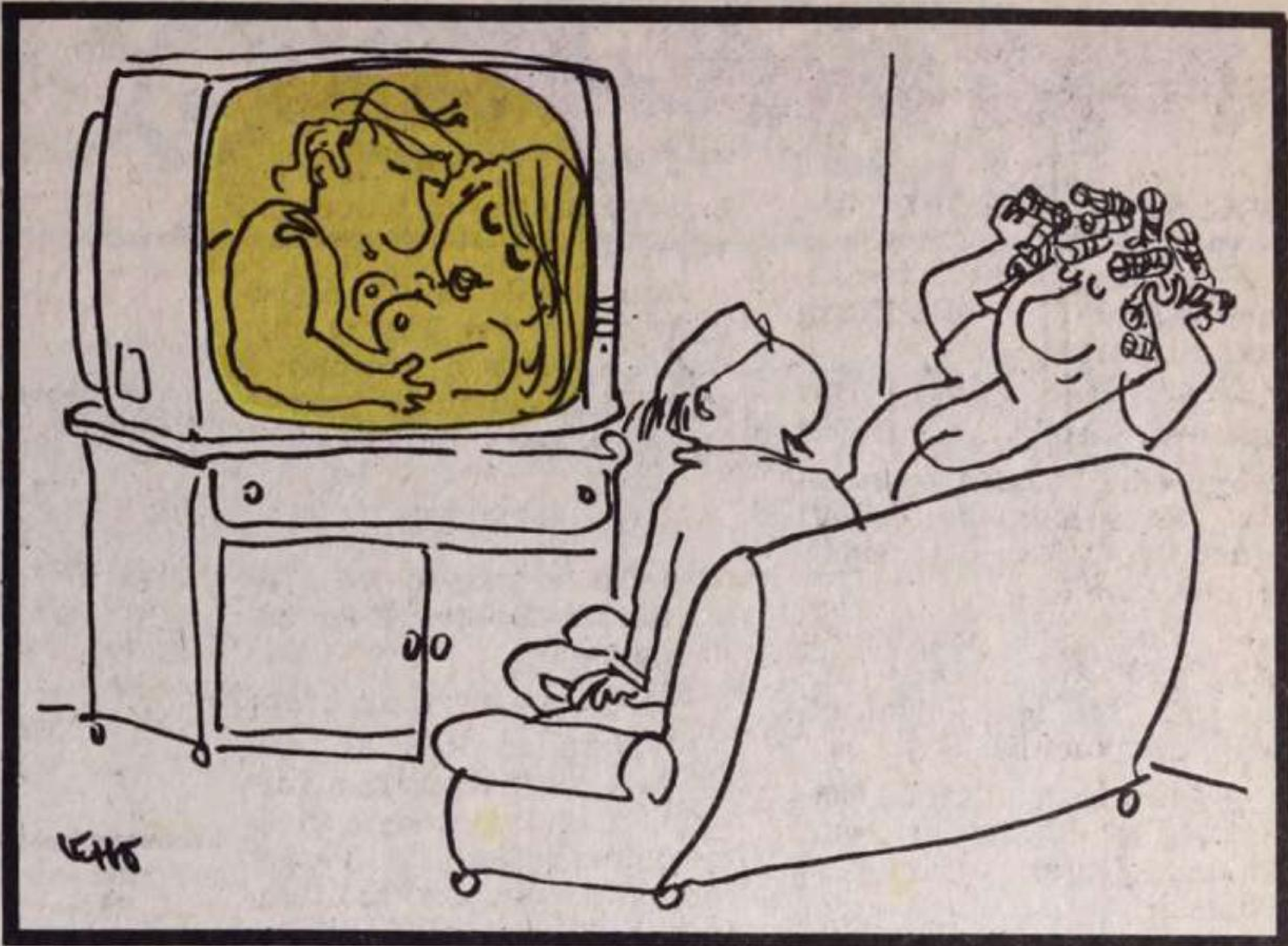

– Elárulom magának, Lajoska, hogy én csak bent a hivatalban vagyok harcos feminista...

TUTYI-MUTYI

LEHOCZKI, DALLOS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, BRENNER

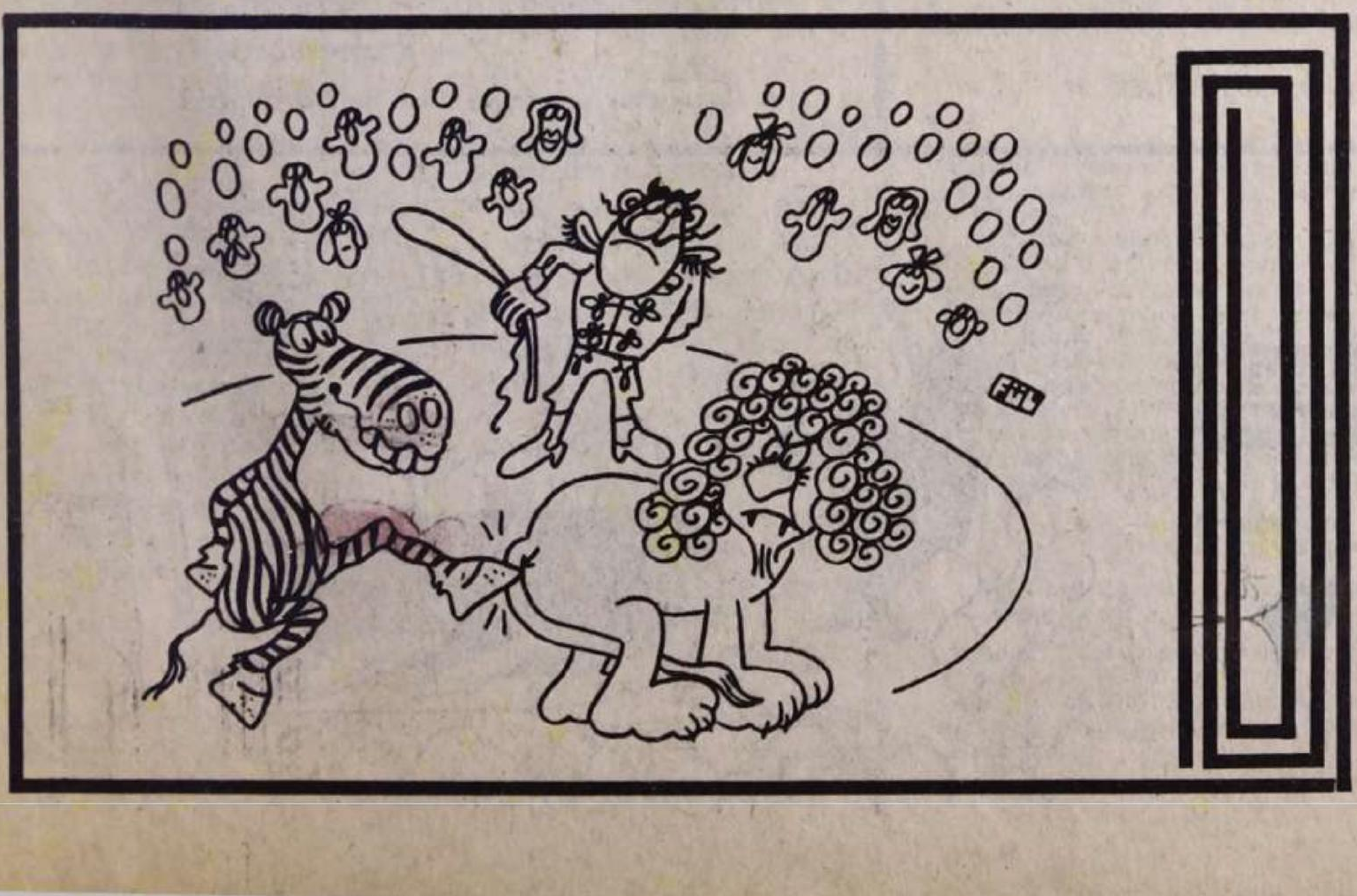

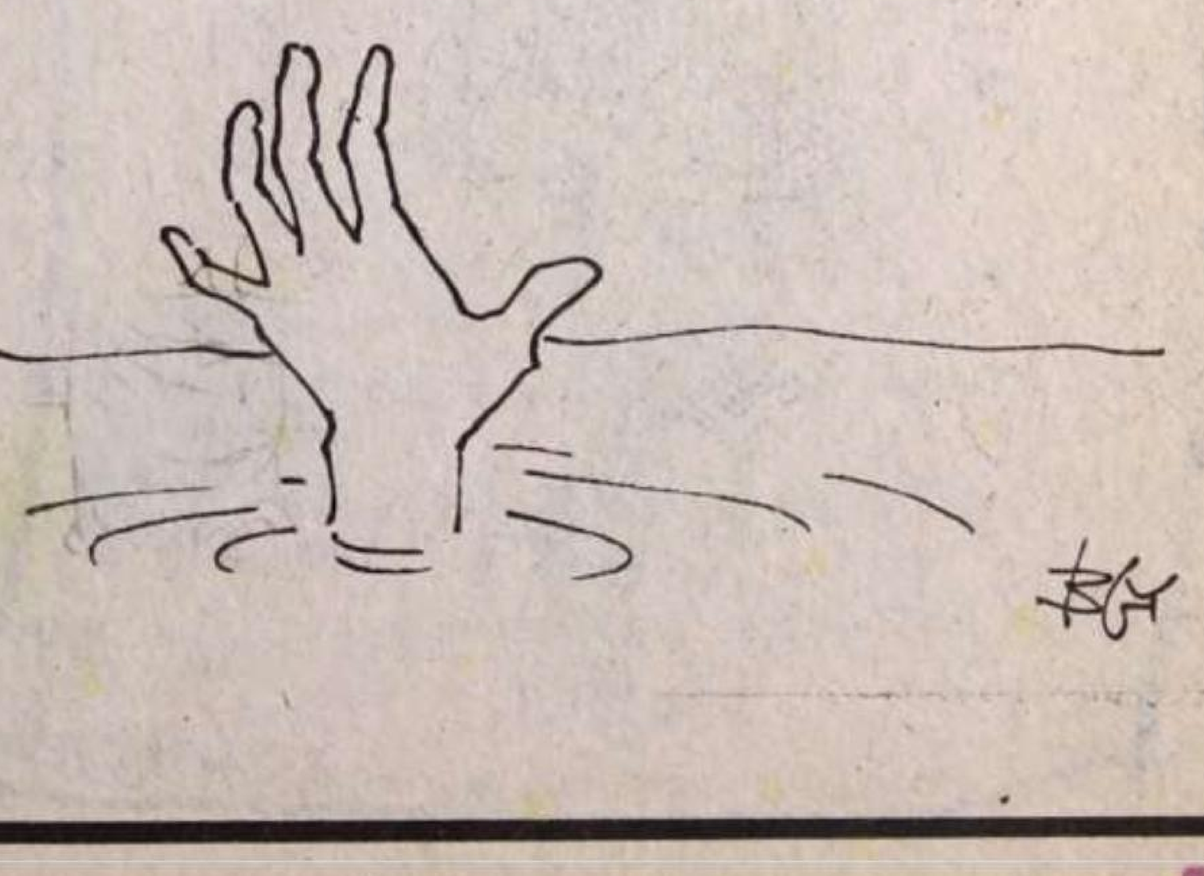

Pesti abszurdok

VALAHOL A KÖRÚTON

— Aranygyűrűt tessék, szépnagysád! Mindössze kétszáz forint.

— Hagyjon békén, jóasszony, sietek.

— Pedig tizennégy karátos. Nézze, hogyan csillog! Százötvenért a bolondnak is megéri...

— Nincs szükségem aranygyűrűre... De, tudja mit, ha lenne valami szép rézgyűrűje...

— Na lássa, micsoda szerencsés a hölgy! Itt van éppen egy az ujjamon... Színréz!

— Ó, be szép! Megveszem. Mennyivel tartozom?

— Magácskának, aranyoskám, olcsón megszámítom... Négyszázötvenet kérek.

ALANYI KÖLTŐ

Jambusz J. Jenő alanyi költő egy borús reggelen nagyot sóhajtott és útnak indult. Sorra felkereste a főváros valamennyi irodalmi folyóiratának szerkesztőségét, s az illetékes rovatvezetők papírkosaraiból összegyűjtötte ott pihenő verseit.

Jambusz J. Jenő összegyűjtött versei Térdig jártam a lábam címmel a napokban jelennek meg a szerző magánkiadásában.

MESTER

— Bo-bocsásson meg, de a megilletődöttségtől da-da-dadogok...

— Nyugodjon meg uram.

— Nem is képzeli, micsoda megtiszteltetés nekem, hogy személyesen is megismerhettem... Tessék mondani, hogyan szólíthatom önt?

— Szólítson egyszerűen mesternek.

— Drága mester, most, hogy végre hozzákezd legújabb művéhez, én szívem minden melegével...

— A lényegre, tisztelt úr!

— ...Kívánom önnek, hogy az égiek segítsék...

— Na, elég az áldásból! Ha ad még negyvenezret anyagra, akkor holnap elkezdem a vakolást.

Walter Béla

– Keveslik a tehát!

TERÜLJ, TERÜLJ ASZTALKÁM...

SZENILITÁS

Az augusztusi (8. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése: **„A lakás a feleségemé marad, a gyerek az enyém, a pénz az ügyvédeké."**

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték: **Fehér György, Pécs,** Melinda út 59. 7632, **Toskov Szvetozárné, Százhalombatta,** Hága László u. 5. 2440, **Bárdy Károlyné, Győr,** Rákóczi út 38. 9022.

A nyereményeket postán küldjük el.

PIACI SZERENCSEJÁTÉKOSOK

– Lássuk, mennyit tudsz belőle kihozni?

FEKETE HUMOR

Tanítvány

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Stiinta si Technika kiadásában megjelent fantasztikus tárgyú füzetes kiadványokat; — Sci-fi magazinokat; — Korda György: Vágyom egy nő után, Napfény kell a virágnak Mondd, hogy szép volt az este és a Maradj még című nagylemezeit; — Másfél éves kisfiúra való ruhákat; — A Labdarúgás 1955—1958. évi összes számát; — Az Ezermester régebbi évfolyamait, évkönyveit; — Rejtő Jenő: Víkend a pokolban, a Halálsziget, és A pokol zsoldosai című könyveit.

KÍNÁLNAK: Grosics: Így láttam a kapuból; Hidegkuti: Óbudától Firenzéig; Fekete; Csikar; Hoppe: A dabdarúgóvilágbajnokságok csillagai és Szepesi: Gól! 2000 gól! c. sportkönyveket; — 150 db fantasztikus regényt; — Régi típusú Erika írógépet; — Fekete István: Csi című művét; — Egy blondel keretes gobelinképet.

CSERÉLNEK: 2 db új gyermek go-kartot kis tévére.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonsszámmal. A közhírré tétetet holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

UTOLJÁRA „SKÁLÁZTAM"!

A hűtőszekrényem a legnagyobb kánikulában felmondta a szolgálatot. Igaz, öreg volt már, s a szerelő szerint is jobban járok, ha újat veszek. Láttam is a Skála Budapest Nagyáruházban egy nekem valót, nosza — nem lakom messze — megveszem.

Az iparcikk osztályon szólok a hölgynek, hogy melyik hűtőt szeretném megvásárolni, az OTP-papírom is megvan. Rendben — mondta —, tessék átmenni az OTP papírral a galériára, ott adnak rá egy számot, azzal tessék visszajönni.

Nagy nehezen megtalálom az OTP-feliratú ajtót, nyitva van, bent senki. Várok türelmesen vagy 15 percet — majd csak jön valaki, mert a páncélszekrény zárjában ott a kulcs. Várok, csak várok, hiába. Szólok a szomszéd irodában ülő fiatal hölgynek:

— Kérem szépen, ide nem jön senki?

— Nem — mondja ő kedvesen —, tessék lemenni egy szinttel lejjebb!

Lemegyek, ott sincs senki. Az egyik ajtón ez áll: Marketing Főosztály. Ez nekem nagyon tetszik, be is kukucskálok, hárman is ülnek ott. Kérdem, hogy itt adják-e a számot?

— Itt nem — így az egyik hölgy —, hanem fent, ott intézik, tessék csak felmenni!

Méltatlankodom, hogy onnan jövök, ott nincs senki!

— Majd lesz! — mondja a hölgy.

Újra fel a galériára, egy idősebb házaspár is várakozik már. Panaszkodnak, hogy fél órát keringtek, míg idetalálták. De ők bizony kivárják azt a valakit! Zárásig csak előkerül!

Üldögélünk egy darabig, nagyon meleg van. Türelmem fogytán. Megint le a Marketing Főosztályra, de ott sincs senki. Vissza az előadónőhöz. Nagyon készséges, bemondatja a hangosbeszélőbe, hogy az OTP-ügyintéző menjen a helyére.

Mire visszaérek, már ott a hölgy, s magyarázza az idős házaspárnak, hogy ő már régen itt van, minek kellett bemondatni. Közben csöng a telefonja, de nem veszi fel, csak „kedvesen" mosolyog ránk. Még elnézést sem kér, hogy háromnegyed órát rabolt el tőlünk. Végre ír, kiállít. Menjen az eladóhoz — mondja —, aztán jöjjön vissza. Mindent elintéztem, fizettem, megkönnyebbülnék, amikor eszembe jut: haza is kell vitetni a hűtőt.

A pult végén egy tábla: Skála-Coop Kisszövetkezet, szállító, üzembehelyező. Kérdezem, mennyiért vállalják a szállítást. 390 forint — mondják. Hát nem kevés. A Keravill ezt ingyen csinálja. Jó, mondom csüggedten, mikor?

Ma péntek van, holnap szombat, zárva a raktár, vasárnap vasárnap, hétfőn meg már nagyon zsúfolt a programunk — skálázzák végig a napokat. Kedden 14 óráig. Más megoldás nincs, ki kell vennem egy nap szabadságot.

Kiszédülök az áruházból, az órámra nézek: 1 óra 10 perc alatt sikerült egy hűtőt vennem.

Hiába, az atomkor!

Sáfi Gábor
Budapest

HASZNÁLT LUDAS

Augusztus 25-én a kiskunhalasi buszmegálló újságos pavilonjában vásároltam egy Ludas Matyit. Csak később vettem észre, hogy a lap június 25-i. Belelapoztam — mert egy újszülöttnek minden vicc új —, akkor láttam, hogy a rejtvényt is megfejtette már valaki. Mire visszatértem, a hölgy nem volt ott.

Másnap ismét arra vitt az utam, s az eladónőnek elmondtam, hogy kicsit használt volt a lap, amit tegnap adott, s kértem, hogy cserélje ki e hetire. Röviden annyit mondott: „Nem cserélem!" Erre kértem a panaszkönyvet. Válasz: „Nincs!"

Tényleg nincs?

Sebők Attila
Kisszállás

TÜCSÖK és BOGÁR

Eladó Balatonedericsen zártkerti nádfedeles, télen is lakható nyaraló. Balatoni rálátással víztől 1½. villany és víz ihatò. Az egész ingatlan 96 négyzetméter. Berendezéssel együtt 5 fekvőhely. Ára 240 ezer Ft. Megtekinthető szombat, vasárnap

Iható villany? Kérek egy fél deci ampért!
(A Kisalföld c. lap apróhirdetései között találta Szabó Károly, győri olvasónk)

Előnyös vásárlás, udvarias kiszolgálás.

Csak szombaton.

Az is valami!
(A Kelet-Magyarországban találta Fekete Ágnes, nyiregyházi olvasónk)

ELLENÉRZÉSEK NYILVÁNTARTÁSA

Az 1.4.2., 2.2. és 2.3. szakaszokban előírt ellenőrzéseket naplóban kell rögzíteni.

Ez alighanem a bürokrácia világcsúcsa!
(Egy MSZ szabványon fedezte fel Takácsné Jósvai Éva, kazincbarcikai olvasónk)

A madridi úszó-világbajnokságon Danyi Tamás a 400 méteres vegyes úszásban 4:18.98 perces idővel, új országos rekorddal aranyérmet szerzett. Szabó József 4:23.02-vel a negyedik helyen végzett.

Kedden megkezdődik a világbajnokság második „félideje". Négy magyar úszó próbál újból szerencsét: köztük Daranyi Tamás is a 200 férfi háton. A vízilabdázók kétnapos szünet után

Hogyan írnák a nevét, ha csak ezüstérmet szerzett volna?
(A Komárom megyei Dolgozók Lapjából merítette Kovács Gyula)

Ami még fontos lehet; a rádió előrejelzése szerint enyhül a meleg, esőzés várható, tehát hideg forint is érkezhet,

Azért a hideg forint mellé érkezhetne néhány kemény dollár is!
(A Pest megyei Hírlapból ollózta Ballai László, nagykőrösi olvasónk)

vissza ... Szepesi György bejelentése szerint Nyilasi nem volt sérült, április 30-án a 12 perces futásban az egyik legjobb időt teljesítette ... Mohácsi doktor és az MLSZ Mexikóban járt veze-

Legyünk pontosak: Nyilasi aznap 11 perc 43,5 másodpercre futotta a 12 percet!
(A Kisalföldben találta Gergi Attila, tatai olvasónk)

Cikkünk nyomán

Az ez évi 31. számban „Kerületenként változik" címmel megjelent levélre az alábbi választ kaptuk a Keravilltól:

Az OTP hitelfeltételei egységesek. A nyugdíjasok kölcsönkérelmét a bérből élőkkel azonos feltételek szerint kell elbírálni. Takarékpénztárhoz kell irányítani a vásárlót, ha a kölcsönigénylő gyermekgondozási segélyben részesül, ugyanis ilyen esetben az OTP fenntartja magának a jogot a hitelkérelem elbírálására.

Elnézést kérünk kispesti boltunk pontatlan felvilágosításáért, felhívtuk a boltvezető figyelmét a szakszerű tájékoztatásra.

Keravill
Értékesítési Főo.

Dr. Jáki László — *keresk. ig. h.*
Bulecza Viktorné — *oszt. vez.*

(A fentivel megegyező tartalmú levelet kaptunk a XIX. Ker. Tanács ipari—kereskedelmi osztály vezetőjétől, Szokolai Sándornétól is. Köszönjük a gyors válaszokat. A szerk.)

BIZONYÍTÉK

című rejtvényünk megfejtése:

— Az ördög vigye el, hát nem éppen ma felejtettem otthon az igazolványomat.

200-200 forintot nyert:

Halpert Győzőné, Budapest, Rottenbiller u. 27., 1077.

Pálvölgyi István, Parád, Ady E. út 11., 3240.

Lenel István, Bonyhád, Mester u. 18., 7150.

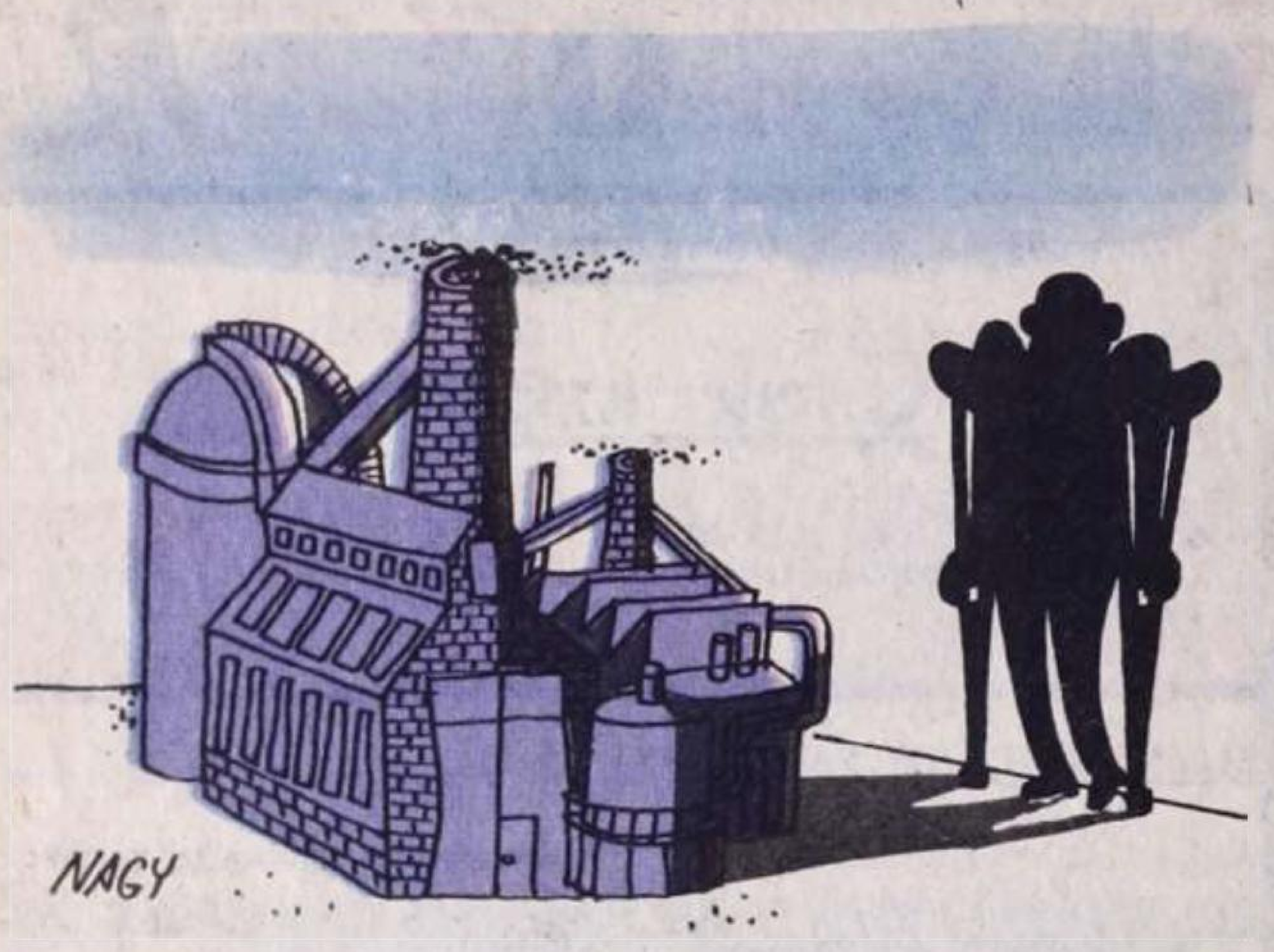
A nyereményeket postán küldjük el.

AJÁNLOTT KÜLDEMÉNY

– Megjött az új főnök!

HÁTTÉRIPAR

TRIBÜN

Jim Murray írta a roppant termetű Frank Howard méreteinek jellemzésére:

— Ez az ember akkora volt, hogy nem is szülték, hanem alapították.

* * *

Az amerikai tv riportere Rickey Henderson baseballjátékos teljesítményéről:

— Fantasztikus ütés volt. Sokkal hosszabb, mint amennyire szállt.

* * *

Charlie Hough, a texasiak játékosa mondta, amikor törött ujjának állapotáról kérdezték:

— Remekül javul. Már csak ott puffadt, ahol dagadt.

* * *

Wayne Krenckicki Cincinnatiból Montrealba igazolt és azonnal szakállt-bajuszt növesztett.

— Az előző egyesületemben tilos volt bárminemű szőrzetet viselni az arcunkon — mondta. — Boldogok voltunk, hogy a szemöldökünket nem kellett leborotválnunk.

* * *

John Lloyd, Chris Evert meglehetősen teniszező férje büszkélkedett:

— Nézzétek, milyen puhák a kezeim.

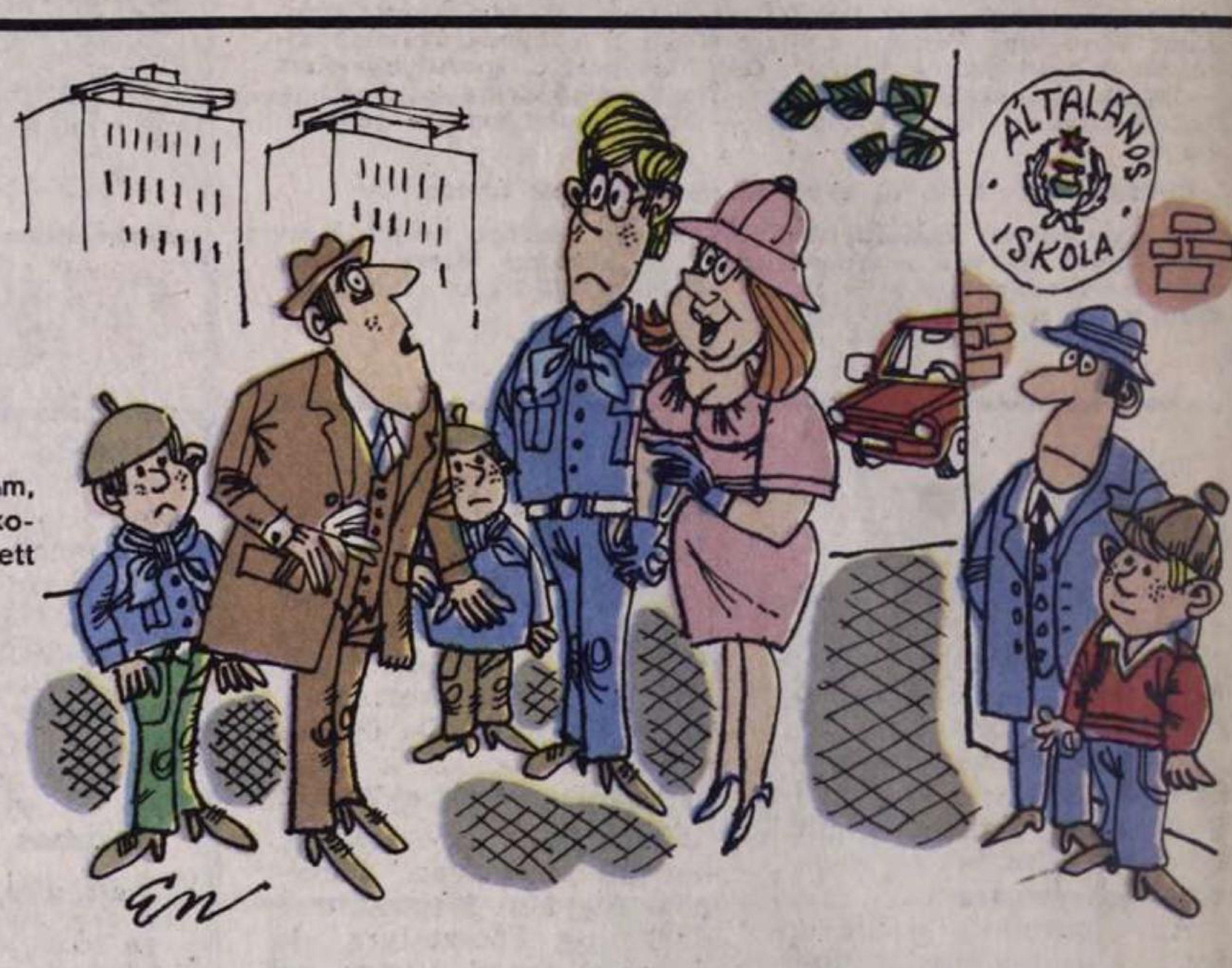
Aztán jóval csendesebben hozzátette:

— A sok mosogatástól...

(p. p.)

ANYASZÍV

– Úgy érzem, idén már iskolaérett lett Ödönkém.

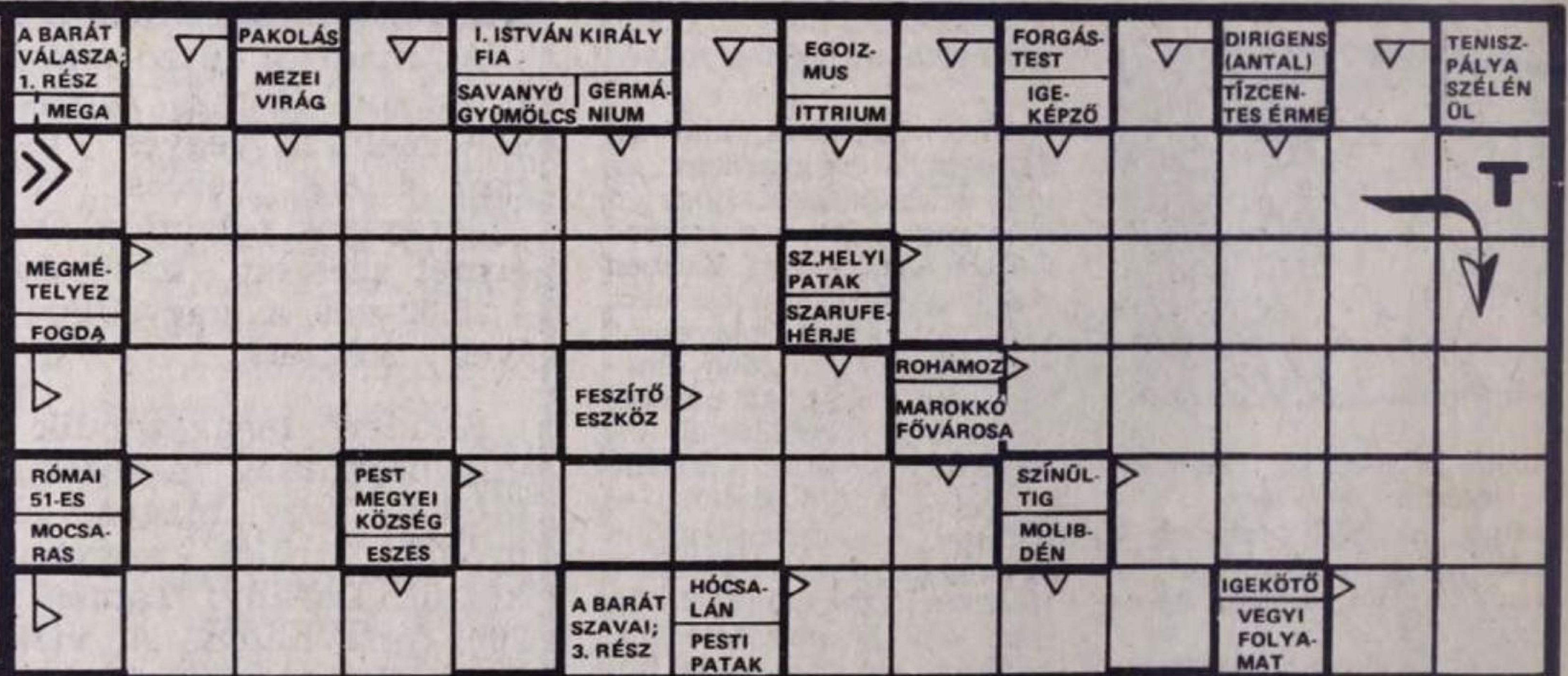

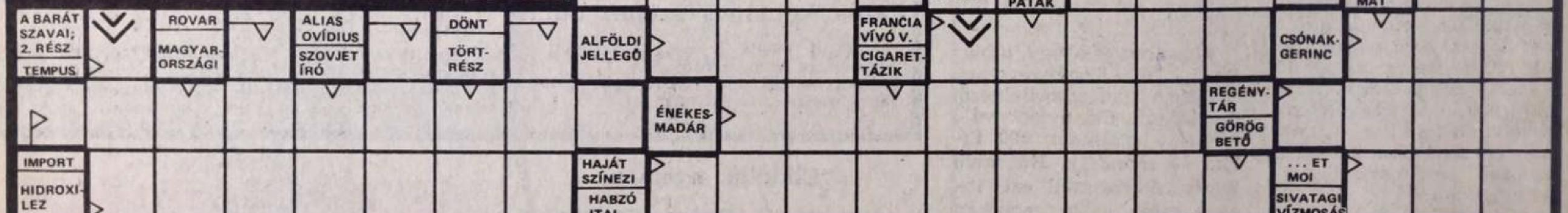
MEGNYUGTATÓ

– Hallottad, hogy Kovácsot elhagyta a felesége? – kérdezi barátjától egy férfi. – És hogyan viseli el? – érdeklődik a másik.

A barát válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 15-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

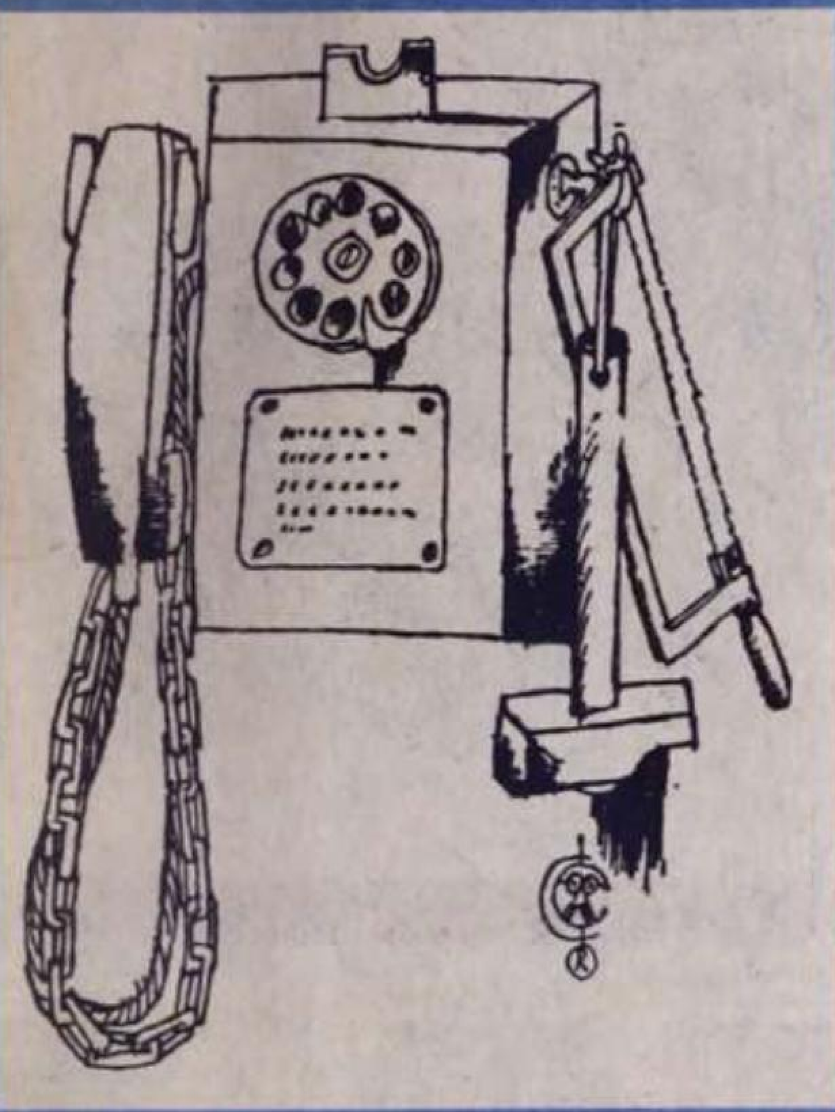
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

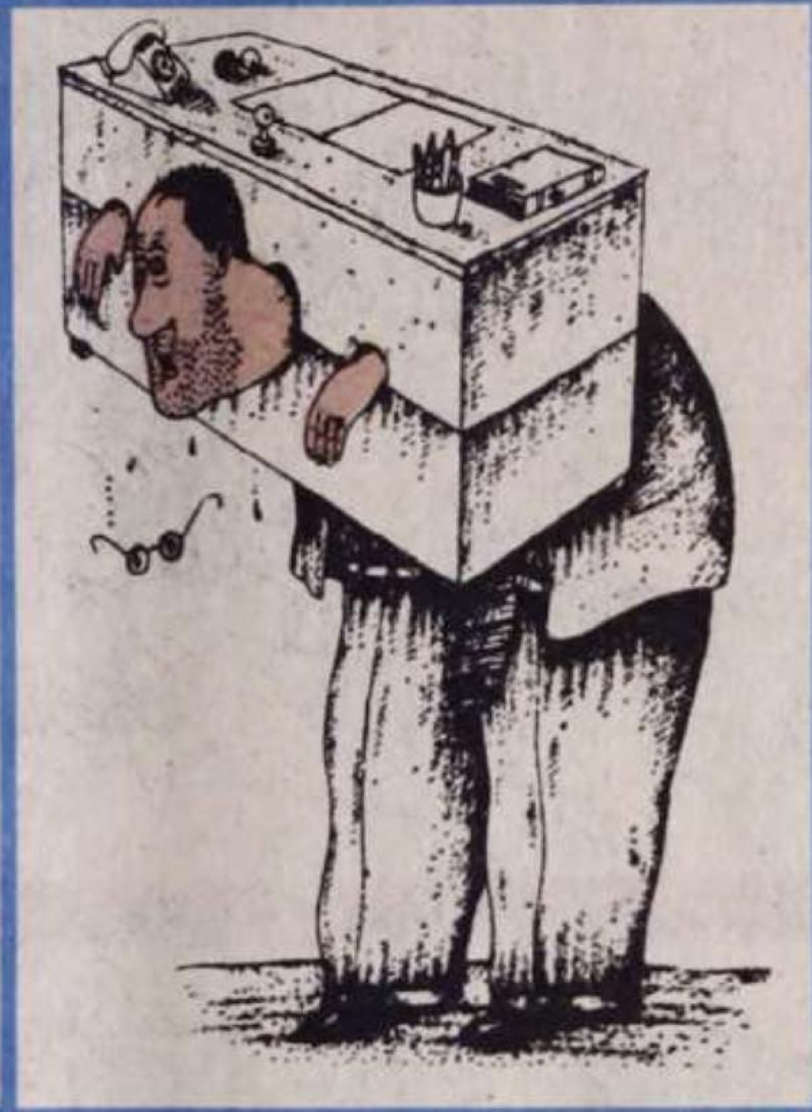

IMPORT HUMOR
BULGÁRIÁBÓL

POROSHORDÓK

Olvasom, hogy új boroshordókat ver dobra a MÉH. „Nem lesz gondja, ha már most gondol a szüretre! Új boroshordók nagy választékban kaphatók a Budapest és Vidéke MÉH Nyersanyag Hasznosító Vállalat telephelyein!"

Akkor szüret! Erősen gondolok a szüretre, miközben gyarapodik a gondom. Mert, hol vannak a diogenészi idők, a piacra dobott hordókból ezúttal egy filozófus lakótelep is kitelne, bölcselkedni van miről: mit keresnek az új hordók a MÉH-ben, azt meg sem kérdem: mit keres az új hordókon a MÉH, mert az belső, vállalati ügy.

Talán nyomdahiba történt és nem is boros —, poroshordókról, mi több: puskaporos hordókról van szó és akkor valóban ott a helye a MÉH-ben. Sőt! Miszlikre kell aprítani, szétzúzni, nehogy ismét megtöltsék.

Egy-kettőre nyakunkon a szüret, találgatásra nincs idő, itt lesz a sok bor és nem tudjuk hová csurgatni. Jó lenne tudni: a hordó vagy a bor lesz kevesebb vagy több az idén, mert ha jó szőlőtermés és rossz hordótermés várható, ismét felborul, pontosabban: kiborul a kosár, a borászati egyensúly és ettől ismét kiborulunk, mert úgy kell nekünk ez az újabb egyensúlyvesztés, mint a púp.

Idős borászok sokféle módszert ismernek, mi is tudunk egyet, kettőt, lényeg, hogy ne legyen zavaros a bor, fontos a keverési arány a bor és víz meg a víz és a bor között, ez a módszer azonban, amikor új hordókat keverünk a hulladék közé, kissé zavarosnak tűnik. Remélhetően, az új bor nem lesz zavaros, és ha sok lesz belőle az idén, hordóhiány miatt nem kell majd a többletnedűt a MÉH-nek kiárusítani.

Wéber Tünde

— Miért hordanak a rendőrök ollót maguknál?

— Fogalmam sincs!

— Azért, hogy elvágják a betörők menekülésének az útját.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: **FEKETE GÁBOR**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20—37.

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0611

NÉPSZERŰ SZÍNÉSZ

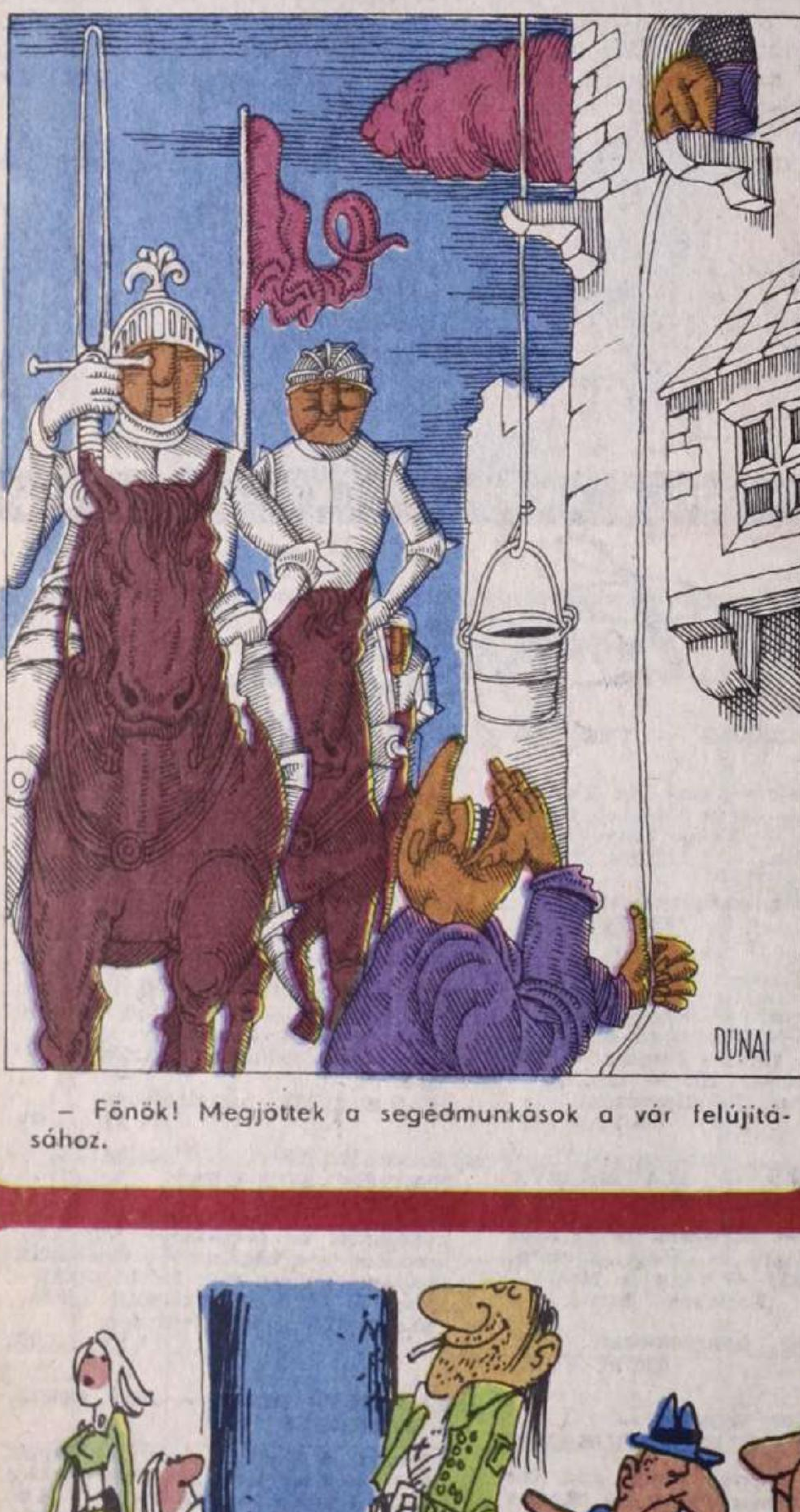
– Ugyan, művészkém, már az is kifogás, hogy nem tud énekelni?!

KÉPMAGNÓK KORA

– Ezt a boszorkányt én már láttam valahol videoclipen.

VÁRJÁTÉKOK

– Főnök! Megjöttek a segédmunkások a vár felújításához.

AGGÁLYOS UTAS

– Mondja, kisasszony, bekapcsolták a robotpilótát?

BESZÉLŐN

– És mikor szabadulsz ebből a hajszából?

– Az életművem!

FORMA–1

